

fueta non subiacet poenae ordinariae, n. 26. Bene tamen extraordinariae, *ibid.* Iudex Blasphemiae quis sit? num. 27. & *seqq.*

BONUM, BONUS.

2. Bona Ecclesiarum quandoque sunt communia inter Praelatum & Capitulum, quandoque discreta, T. I. num. 171. An de his possit agere, vel conveniri Praelatus, absque consensu Capituli, seu Conventus, & de contraria? n. 172. & *seqq.* Bona inventa Dominis suis sunt reddenda, T. 12. n. 201. Bona temporalia dicuntur vita hominis, T. 20. n. 81.
 3. Bona Clericorum patrimonialia, quasi patrimonialia, seu industrialia, patrimonialia, & Ecclesiastica quid? T. 25. num. 3. & *seqq.* An horum dominium habeant Clerici, num. 13. Bonum commune privato praerendum est, T. 19. num. 39. Bonorum Ecclesiasticorum superfluum dominium an habeant Clerici? Gravis est controversia, T. 25. num. 22. Affirmativam tenent plures & probare nituntur variis modis, num. 23. & *seqq.* Statuitur sententia negativa, & sicut probatur per Doctores, rationes & Jura, n. 30. & *seqq.* Quare tolerentur & non rescindantur contractus Clericorum de bonis superfluis facti? num. 46. Bonorum Ecclesiasticorum superfluum Dominus est Christus, num. 47. & *seqq.* Bona Ecclesiastica quare vocentur patrimonialia pauperum, & dicantur pertinere ad Jus Sacerdotum vel Ecclesiae? num. 49. Bona Ecclesiastica superflua in causis piis erogandi obligatio summa incumbit Clericis, T. 25. num. 51. Et quidem de Jure Divino, n. 53. Consuetudo erogandi superflua in causas profanas illicita & invalida est, num. 54. Clerici probabiliter tenentur bona superflua erogare in causas piis ex virtute Justitiae, num. 55. & *seqq.* Non ex Charitate, num. 57. Nec ex virtute Religionis, num. 58. Probatur ulterius, quod ex virtute Justitiae teneantur, num. 59. & *seqq.* Quando pauperes in gravi & extrema necessitate existunt, debent eis praeter ceteris causis piis bona superflua erogare, num. 67. & *seqq.* Doctrina practica contra Clericos, bona superflua in futurum reservantes, num. 70. Inter Pauperes quinam sint praerendi? num. 71. Clerici non possunt de rebus Ecclesiasticis superfluis pauperes, sive Conanguineos, sive alios ditare, vel ad majorem statum exaltare, n. 72. Ceteris paribus potius Ecclesiae propriae quam aliis piis locis superflua relinquere debet Clericus, n. 73. Error aliquorum circa hoc, n. 74. Si Ecclesia propria non indiget, recte aliis piis locis egentibus superflua dantur, n. 75.
 4. Bona Paraphernalia, vide *Paraphernalia*. Bona Receptitia uxoris, vide *Receptitia Bona*.
 - R. J. Bona Ecclesiastica immobilia an valide possint locari ultra triennium, C. II. R. XXXVII. nu. 9. & 19. Bonum commune praevalet privato, *ibid.* R. XXXIII. n. 3. & *seqq.* Bonum facere non sufficit nisi & bene fiat, *ibid.* R. XXVI. n. 6.
- Bonus quilibet praesumitur, donec probetur malus, C. I. R. II. num. 2. Nisi quis jam fuerit malus, *ibid.* R. VIII. n. 13. Bona fides, vide *Fides*.

BREVE.

1. Breve apostolicum quid, & cur sic dicatur? T. 2. num. 16. Brevia apostolica vocantur etiam Constitutiones apostolicae, num. 15. Habent eandem vim ac Bullae, num. 18. Differunt tamen in pluribus aliis, & quibus? num. 19. & 20. Brevia Penitentiarie quae? num. 21.
3. Brevis apostolici variae formae, V. *Mandatum apostolicum*.

BULLA, BULLATA.

1. Bulla quid, & quomodo fit? T. 2. num. 17. Bullae etiam vocantur Constitutiones apostolicae, num. 15. Bullae in quo differant a Brevibus apostolicis? num. 16. & *seqq.* Ratio cur multae Bullae Pontificiae in variis Regionibus non obligent, T. 2. n. 124. Vide infra, *ψ. Constitutio*, & *ψ. Rescriptum*. Bullae Pontificiae ob raturam non facile solent rejici, & cur? T. 3. n. 229.
3. Bullarum variae formae, V. *Mandatum apostolicum*. Bulla Urbani VIII. *Romanus Pontifex* de Immunitate, T. 49. num. 274. Item Gregorii XIV. de Jure Asyli.
4. Bulla Pii V. Urbani VIII. & Innocentii X. super necessitate exprimenti gradum propinquum, A. n. 167. & *seqq.* Bullae Dispensationis apostolicae pro foro externo plures afferuntur, A. n. 292. & *seqq.* Bulla alia in forma pauperum, n. 406. Bulla dispensationis pro foro interno, n. 439. Bullata Privilegia non sunt revocata, n. 536.
5. Bulla Clement. VIII. concedens amplissimam communicationem privilegiorum cum omnibus Ordinibus tam Mendicantibus, quam non Mendicantibus, edita in favorem nostrae Religionis, T. 23. nu. 57. Bulla Coenae quid? T. 39. num. 127. Referuntur in compendio sigillatim omnes in ea contentae excommunicationes, *ibid.* Ponitur ipsa Bulla per extensum, n. 129. Afferuntur quaedam specialia de ipsa & ejus Excommunicationibus, praesertim quod quoad omnia ubique terrarum omnes Christianos obliget, in specie autem quoad Lectionem, & Retentionem Librorum haereticorum, nec quidquam contra eam valet receptionis praetextus, aut consuetudinis contrariae, T. 7. n. 79. & *seqq.* & T. 39. n. 130. & *seqq.* Bulla Clement. VIII. per extensum contra Duellantes, T. 14. n. 8. Bulla Gregorii XIII. in optima forma etiam specialia, & ex certa scientia confirmans omnia Privilegia Ordini nostro concessa, quae etiam habetur in forma Authentica in Archivio Conventus Frisingensis, T. 33. n. 83. Bulla Gregorii XIV. contra abortum procurantes, T. 10. n. 18. Bulla Innocentii X. reprobandi & invalidandi tractatum pacis Onabrugensis, & Monasteriensis, T. 7. n. 154. Bulla Innocentii XII. de Celebratione Missarum, & faciendis libris Missarum, ad cognoscendum eas recte esse lectas, T. 3. n. 213. Bulla Leonis X. contra Blasphemos, T. 26. n. 20. Bulla Pauli V. pariter confirmatoria Privilegiorum nostrorum authentice existens in Archivio Conventus Frisingensis, T. 33. n. 85. Bulla Pii V. per extensum de Simonia Confidentiali, T. 3. n. 42. Bulla Pii V. certas conditiones ad Centum requirens, T. 19. n. 153. Quae tamen in Gallia, Belgio & Germania recepta non est, n. 156. Contra Sodomitas, T. 16. n. 91. Bulla Sixti V. contra abortum procurantes, T. 10. n. 15.

C.

CALIX.

1. Calix consecratus, si postea deuretur, an indigeat nova consecratione? T. 16. num. 31. & *seqq.* Sententia negativa est probabilis, n. 31. Probabiliter tamen est, quod Calix per deurationem amittat consecrationem, atque ideo fit reconsecrandus, n. 32. & 33. solvuntur contrariae, n. 34. & 35.
3. Calix a solo Episcopo consecrari potest, T. 40. n. 42. Non item ab Abbate aliquo, num. 43. Calix & Patena, si franguntur, execrantur, & indigent nova consecratione, num. 44. Non item si usu inaurationem perdunt, num. 45. Neque si de novo inaurantur, num. 46.

CAL-

CALLIDITAS.

2. Calliditas, Fallacia, & Machinatio differunt, & qualiter? T. 14. n. 4.

CALUMNIA, CALUMNIATOR.

2. Calumnia & calumniari quid? T. 7. num. 3. Calumniae juramentum quid? num. 2. Et quae contineat? num. 4. & 5. Et quomodo differat a Juramento maritali? num. 8. Illud partim convenit, & partim differt a juramento de veritate dicenda, num. 12. & *seqq.* Juramentum Calumniae ab alterutra parte exactum, necessarium est praestandum, alioquin processus non valet, T. 7. num. 15. Est requiritur praestandum ab exordio litis, quamvis & postea exigi, & praestari possit, *ibid.* Durante eadem instantia non nisi semel praestandum est, num. 17. Sed in causa appellationis denud debet jurari de calumnia, & cur? num. 18. & *seqq.* Juramentum Calumniae in quibus causis fit praestandum? num. 21. & *seqq.* Est praestandum tam in judicio ordinario, quam summario, num. 22. Ac etiam in causis spiritualibus, licet antiquitus secus fuerit, num. 23. Imo & in causis criminalibus, num. 21. & 4. ac *seqq.* A quibus fit praestandum? num. 24. & *seqq.* Per Actorem & Reum, prius tamen per Actorem, num. 25. Exceptis certis casibus, & quibus? num. 27. & *seqq.* Princeps potest per Rescriptum tollere juramentum Calumniae, num. 30. Jurare de Calumnia tenentur etiam haeredes, alique successores, in quos transit instantia, num. 31. Item Tutores, Curatores, & generales Rerum administratores, non autem Pupilli, &c. num. 33. Dummodo illi melius noverint causas rerum sibi commissarum, num. 34. Calumniae juramentum an possit praestari per Procuratorem, & qualiter? num. 35. & *seqq.* Vide infra *ψ. Procurator*. Advocati, seu Patroni causarum, an teneantur praestare juramentum calumniae? num. 43. Syndicus aliquis Collegii vel universitatis, jurat de Calumnia abique speciali Mandato, num. 44. Idemque dicendum de Tutoribus, Curatoribus, & aliis generalium rerum administrationem gerentibus, num. 45. Calumniae Juramentum, an de consensu partium remitti valeat? num. 46. & *seqq.* Nequit remitti expressè, *ibid.* bene tamen tacite, & cur? num. 49. An per consuetudinem tolli possit? num. 50. Vel valet consuetudo, ut differatur usque ad finem causae? num. 51. & 52. Poena recusantium praestare juramentum calumniae, ubi praestandum est, quae? num. 53. & *seqq.* Non incurritur ipso jure ante sententiam declarationem Judicis, num. 54. Quid agendum Judici, alterutra parte juramentum calumniae praestare recusante? num. 55. Si Tutor, vel Praelatus nolit jurare, non praedicitur Pupillo, vel Ecclesiae, num. 56. Disparitas inter juramentum calumniae, & testium, n. 47. & T. 20. n. 481. Solum calumniae juramentum ante praestitum, non excusat victum a condemnatione expensarum, T. 27. n. 183.
5. Calumniator quid? T. 2. num. 2. Calumniator praesumitur, qui non probare potest delictum, de quo accusavit, num. 3. Vel denunciavit judicialiter alterum, num. 4. An & quomodo praesumatur Calumniator denunciare ex officio? num. 5. Calumniatoris poenae quae? num. 6. & *seqq.* Debet refundere expensas, *ibid.* Incurrit infamiam Juris, n. 7. Contrahit poenam rationis, num. 9. Si Clericus est, privatur Beneficio, & verberari potest, num. 10. Si Calumniator unius poenae non est capax, ea in aliam mutari potest, n. 11. Causae recentiores ob quas accusator, vel denunciator a praesumpto a calumnia & ejus poenis excusatur, n. 12. & *seqq.* Quae causae ut excusent, debent prius probari, n. 22.

CAMALDULENSIS.

CAMPANAE.

3. Camaldulensis ordinis initium, T. 31. num. 44.
1. Campanae Sabbato Sancto pulsari nequeunt ante Ecclesiam Cathedralis, vel majorem, T. 31. nu. 160. Quid agendum si Regulares civitatis ablostant Actum solemnem illius diei? num. 163.
3. Campanas solus Episcopus benedicere potest, T. 40. num. 48.

CANCELLARIA.

4. Cancellaria quas dispensationes expedit? A. n. 232.
- R. J. Cancellariae Regulae. Vide *Regula*.

CANON, CANONICATUS, CANONICUS, CANONISTA.

1. Canon quid? P. num. 57. Sacrorum Canonum primi Collectores, qui? P. num. 55. Canon largè, & strictè quid? T. 2. num. 7. & 8. Canones si deficient possunt in causis Ecclesiasticis allegari Leges, T. 2. num. 221. Id praestitum ipsimet summi Pontifices, *ibid.*
3. Canon annuus quid? T. 16. num. 125. Potest esse magnus, vel parvus, num. 152. An & quomodo augeri possit a Domino directo? T. 18. num. 204. & *seqq.* Quomodo eum solvere debeat Emphyteuta, & quando eum remittere teneatur Dominus? Vide *Emphyteute obligatio*. Canon annuus non solutus quando & quomodo privet Emphyteuta? T. 18. n. 191. & *seqq.*
1. Canonici & Portiones Ecclesiarum Cathedralium habent annexum Ordinem sacrum, T. 14. num. 19. Secus dicendum de Canonicis Ecclesiarum Collegiarum, num. 20. Vide supra, *ψ. Beneficia*.
3. Canonicatus, & Canonici quid? T. 5. n. 57. Quale jus importet? n. 58. & *seqq.* Canonicatus sine praebenda an dari possit? n. 60. & *seqq.* Quid si expectatione Praebendae conferatur? n. 62. & *seqq.* Simplex Canonici praebet jus ad Beneficium postea conferendum, n. 64. Canonicatus plerumque non venit nomine Beneficii simplicis, T. 5. n. 38. Canonicatus Germaniae plures an & quando retineri possint, n. 229. Canonici tenentur inservire Episcopo, T. 4. n. 152. & *seqq.* An & quomodo ita inservientes lucrentur fructus? n. 149. Canonicorum Cathedralium, & Collegiarum Residentia. Vide *Residentia Canonicorum*.
2. Canonici possunt esse Testes in causa sui Capituli ad ejus favorem, T. 20. num. 200. Ac de illis quae sunt gesta in Capitulo, num. 201. Potestque unus Canonicus esse testis in causa sui Canonici, n. 203. Non tamen Canonicus esse testis idoneus in causa suae Praebendae, n. 207. Vide infra, *Clerici an possint esse testes*.
1. Canonista an sit praerendus Theologo in promotione ad Dignitates Ecclesiasticas? P. num. 44. & *seqq.* Sententia S. Joannis Capistrani circa hoc, num. 46. Canonista praeretur Theologo in casu Vicarii Capitalaris, per Capitulum Sede vacante constituenti, T. 28. num. 73.

CANONISARE, CANONISATIO.

3. Canonisare quid? T. 45. num. 4. Potest solus Papa, num. 6. Olim poterant Episcopi, num. 7. Canonisatio quid? *ibid.* num. 4. & 12. In Canonisatione Sanctorum Papa non potest errare, num. 8. Ad eam requiruntur probitas vitae, & miracula, num. 9. Antè & post mortem, num. 10. Exceptis martyribus,

REPERTORIUM GENERALE

24
bus, num. 11. Non tractatur de ea ante lapsum 40. annorum, num. 12. Nec finitur ante centum annos post mortem Servi Dei, num. 13. Neque inchoatur ante instantiam Principum, num. 14. Quamvis possint & soleant Episcopi citius inchoare, & quomodo? *ibid.*

CAPELLA, CAPELLANIA, CAPELLANUS.

3. Capella Monachorum quid? T. 26. num. 1. Capellania quid? T. 5. num. 71. Sine autoritate Episcopi erecta non est beneficium, num. 72. Nec quid spirituale, *ibid.*
4. Capellani Castrenses an & quando assistere valeant matrimonio militum vel aliorum? T. 3. num. 95. & *segg.* Affertur novissima declaratio Cardinalium in ordine ad illos, num. 97. & Doctrina practica, num. 98. & *segg.* Capellani, seu Cooperatores Parochorum qualiter assistere possint matrimonio? T. 3. num. 85.

CAPITATIO.

3. Capitatio quid? T. 39. num. 38.

CAPITULARES.

1. Capitulares vocati & electioni interesse nolentes, censentur se fecisse alienos, T. 9. num. 197. & *segg.* Nec ordinari compelli possunt, ut intersint electioni, num. 198. Quid Juris si capto electionis tractatu aliqui vocales egrediantur, & redire nolint? n. 200. & *segg.* Vide infra, §. *Electio.*
- R. J. Capitulares non vocati possunt ratificare electionem ab aliis factam, C. II. R. IX. n. 7.

CAPITULATIO.

2. Capitulationes alicujus Ecclesie, si sint jurate an obligent, quando in ipsis continentur quedam illicita, damnosa, vel libertati Ecclesiasticae obvia? T. 24. num. 81. & *segg.* Constitutio nova Innocentii XII. de Capitulationibus, quas occurrente vacatione Ecclesiarum vel Monasteriorum fieri contingit, num. 85. Jurans scienter servare statuta, Capitulationes vel pacta illicita, censetur largo modo perjurus, num. 86. Et quid, si quis ita juret ignoranter? num. 87.

CAPITULUM.

- I. Capitulum Cathedralis, an habeat potestatem ferendi statuta? T. 2. num. 84. & *segg.* Nequit vivente Episcopo facere statuta obligantia Dioecesium, num. 84. Neque talia statuta queis Papa derogare nequeat, num. 85. Aut que sunt Juri communi contraria, *ibid.* Quod exemplificatur in pluribus, num. 86. Potest tamen condere statuta de his que tangunt sua negotia, aut proprios Capitulares, num. 87. Ad horum tamen valorem requiruntur quatuor condiciones, & que? num. 88. Capitulum Cathedralis sede vacante potest facere statuta, obligantia totam Dioecesim, etiam in tempus futuri Episcopi, donec revocentur, num. 89. & 90. Solvuntur objectiones, num. 90. & *segg.* Potest etiam tollere leges ab antecessoribus latas, num. 92. & 93. Capitulum sede vacante habet potestatem dispensandi in illis casibus, in quibus Jure ordinario dispensat Episcopus, T. 2. num. 475. & 476. An possit admittere resignationes Beneficiorum, aut eorum permutationem? T. 9. num. 7. Aut Beneficia conferre, *ibid.* Capitulum sede vacante, an possit concedere litteras dimissorias? T. 11. num. 120. & *segg.* Vide infra, §. *Dimissoria littere.* An possit dispensare in interstitiis? num. 155. Potest dispensare cum illegitimis, sicut Episcopus, T. 17. num. 15. Capitulum sede vacante tenetur hodie Vicarium Capitularem constituere, T. 28. num. 70. & 71. Intra quod tem-

pus, & quem teneatur eligere? num. 72. & *segg.* An Vicarium a se constitutum possit ad libitum revocare? num. 110. & 111. Nequit absque Vicario Capitulari eligere visitatorem ad visitandam Dioecesim, aut Vicario absente alium constituere, n. 112. Vide infra, §. *Vicarium Capitularem.* Capitulum sede vacante venit nomine ordinarii, T. 31. num. 13. Capitulum Cathedralis quomodo suppleat impotentiam Episcopi excommunicati, capti ab hostibus, vel lapsi in amentiam, &c. T. 10. num. 35. & 37. & *segg.* Capitula possunt tollere statuta a se condita, T. 2. num. 533. & *segg.* Quid si hæc sint jurata? num. 534. & *segg.* An possint tollere statuta per summum Pontificem confirmata, num. 540. & *segg.* Capituli major pars, que? T. 6. num. 138. Ad hanc sufficit excessus unius medii voti ultra medietatem, num. 139. Non tamen computantur vota singularia data extra Collegium, & cur? num. 140. Sanior pars Capituli que? num. 142. Major pars numero, præsumitur etiam sanior, n. 143. Sed contra hanc præsumptionem admittitur probatio in contrarium, n. 144. Ad electionem validam requiritur, ut sit facta simul à majori, & saniori parte Capituli, num. 145. & *segg.* Quid Juris, quando numerus, vel sanioritas multum excedit, vel parum duntaxat? num. 148.
- 2. Capitulum, seu conventus de bonis communibus, nunquam potest agere sine consensu Prælati, T. 1. num. 177. Nisi quando vult agere pro male alienatis per Prælatus, num. 178. Gesta per solum Capitulum possunt ratificari à Prælato, si ita expedire viderit, num. 179. De bonis omnino discretis potest Capitulum agere sine ulteriori consensu Prælati, num. 180. Nisi causa foret ardua, num. 181. Absque consensu Capituli, an possit Prælatus agere, vel conveniri super rebus Ecclesie? num. 171. & *segg.*
- 3. Capituli potestas quoad collationem Beneficiorum, & Resignationes eorumdem? Vide *Beneficiorum Collatio respectu Episcopi &c.* Capituli Jurisdictione & potestas sede vacante, T. 9. num. 17. & *segg.* Competit etiam Collegiis inferioris Ecclesie, num. 18. Atque etiam Conventibus Regularium, n. 19. Excepta Beneficiorum Receptione & aliis, num. 20. Regula, Capitulum sede vacante succedit in Jurisdictione Episcopi, variè à DD. explicatur, & defenditur, num. 21. & *segg.* Capitulum sede vacante non succedit in collatione Beneficiorum ad solum Episcopum pertinente, num. 30. Neque potest res Ecclesie vacantis alienare, num. 31. Exceptis que servando servari non possunt, num. 32. Atque excepto casu magna necessitatis, num. 33. An & quando valeat contractus per Capitulum sede vacante initus de Rebus Ecclesie? num. 34. & 35. Capitulum sede vacante non succedit Episcopo in illis, que Jure duntaxat specialiter habebat, num. 42. & *segg.* ac num. 56. Vel ex delegatione, num. 44. Etiam delegatio fiat à Canone, vel ex Generali Delegatione sedis Apostolicæ, num. 45. Exemplificatur, num. 46. Secus est, ubi quid delegatur Episcopo sub Clausula, etiam tanquam sedis Apostolicæ delegato, num. 47. & 273. Quid in casu urgentis necessitatis? num. 48. In casibus, in quibus potest Episcopus dispensare Jure ordinario, potest etiam Capitulum sede vacante, ejusque Vicarium Capitularis, num. 49. Exemplificatur, num. 50. & *segg.* Tres generatim sunt species casuum, in quibus Capitulum sede vacante succedit, vel non succedit, num. 59. Potest & debet constituere Vicarium in Spiritualibus, & œconomum in temporalibus, n. 60. Potestas ejusmodi, num. 61. Sede vacante potest Capitulum cumque Vicarius absolvere à sententia excommunicationis, num. 62. Ferre censuras, n. 63. Absol-

RERUM ET VERBORUM.

25

Abolvere à casibus Episcopo reservatis, n. 64. Confirmare electiones, atque præsentatos instituire, n. 65. Facere salutares Constitutiones, num. 66. Visitare Dioecesim, num. 67. & *segg.* Assistere matrimonio celebrando, num. 70. Exigere rationem ab administratores locorum piorum, num. 71. Ac etiam exercere, que sunt Ordinis Episcopalis, & quomodo? num. 72. Non tamen potest dare litteras dimissorias, ad Ordines infra annum, num. 73. Neque deducere Jura Episcopi in Judicium, num. 74. Nec supprimere Præbendas, nec unire Beneficia, ob tenuitatem reddituum Ecclesiarum Cathedralium, n. 75. Nec concedere litteras commendatitias, quibus Clericus absolvitur à potestate sui Episcopi, n. 76. An possit dare Indulgentias? num. 70. & *segg.* Neque potest ferre interdictum locale, num. 41. An possit contra statuta, & condita aliquando revocare? num. 42. Capituli consensus & Consilium. Vide *Consensus & Consilium Capituli.* Capitulum & ejus Convocatio, T. 11. num. 2. Capitulum quid? T. 11. num. 2. Ejus nomine non venit Prælatus, Episcopus vel Abbas, bene tamen Decanus, num. 5. Ad Capitulum non admittitur nisi sit Diaconus, num. 3. Et Canonicus, num. 4. Capituli convocatio pertinet ad ipsius Præsidentem, præsertim Decanum, num. 7. Quinam convocandi ad Capitulum extraordinarium, & ordinarium? num. 8. Legitimè citatus, si abest à Capitulo, non invalidat acta Capitularia, num. 9. Ordinariè non licet abesse à Capitulo, *ibid.*- 4. Capituli potestas dispensandi super impedimentis Matrimonii que? A. n. 32. & *segg.*
- R. J. Capitulum potest ratificare alienationem se etiam invito factam, C. II. R. IX. num. 8. Sede vacante non percipit fructus, *ibid.* R. LV. n. 17. Sede vacante potest dare licentiam ordinandi subditos Dioecelanos, *ibid.* R. LXXIX. num. 5.

CAPTURA.

2. Captura, seu citatio realis, in quibus casibus fieri possit? T. 3. num. 88. & *segg.* Vide infra, §. *Citatio realis.* Captura seu incarcerationio Reorum an possit fieri diebus feriatis? T. 9. num. 73. & *segg.*
3. Capucinatorum origo, T. 31. nu. 52. Capucii Controversia inter Franciscanos & Capucinos est subalta, *ibid.*

CAPUCINI, CAPUCIUM.

CARCER, CARCERARE.

5. Carcer vel Carceratio fieri potest aut ad Custodiam, & quando? T. 37. num. 107. Aut ad poenam etiam perpetuam, *ibid.* & *segg.* Ob que crimina Carcer perpetuus infligitur? n. 109. De poena carceris, & effectu illius in ordine nostro, n. 110. Carcerari custodiæ causâ quandonam possit Reus ante citationem, vel constitutionem? T. 1. num. 55. Item & magis, num. 398. In ordine nostro requiritur ad hoc consilium peritorum, num. 399. Et antequam incarceration Reus, sit Decretum, & exprimitur causa, num. 400. Formâ hujus Decreti, si Reus à Decreto incarcerationis, custodiæ causâ factæ, appellat, executio non impeditur, n. 402.

CARDINALES.

- I. Cardinalium Collegium non potest Sede Papali vacante condere Leges, & cur secus in Capitulo Cathedrali, Sede vacante? T. 2. num. 91. Cardinales S. R. E. an possint eligi in Episcopum vel debeant postulari? T. 5. num. 44. & *segg.* Cardinales sunt Episcopis majores quoad officium, non quoad Dignitatem. *Anacleiti Reiffenstuel Repertorium.*

nitatem Ordinis Episcopalis, num. 49. & 51. Cardinales habent alas ligatas, n. 50. & 44. Habent in Ecclesiis sui Tituli jurisdictionem quasi Episcopalem, num. 51. & 44. Ad Cardinalatum inhabilis est illegitimus, etiam si per subsequens matrimonium legitur, aut dispensetur, T. 17. num. 7.

CASTIGATIO.

5. Castigatio levis duntaxat, non excessivè gravis permittitur Magistris, T. 12. num. 182.

CASTITAS.

1. Castitas major requiritur in uxore Clerici, quam in Clerico, & cur? T. 21. num. 20.

CASUS.

3. Casus occultus fortuitus qualiter probetur? T. 16. num. 48.
5. Casus reservati Pontifici, vel Episcopo, an & quando ab Episcopo, Regularibus, vel aliis Confessoribus, absolvi possint? V. *Absolutio à Casibus, & Absolutio ab hæresi.* Casus Bullæ Cæneæ, V. *Bulla.*
- R. J. Casus fortuitus, quomodo se quis ad eos possit obligare. C. II. R. VI. num. 15.

CATECHUMENUS.

1. Catechumeni possunt salvari, & quomodo ipsi sint in Ecclesia? T. 1. num. 128. & 129. An obstrin-gantur Constitutionibus Ecclesiasticis? T. 2. num. 278. & *segg.*

CATHEDRATICUM.

1. Cathedralicum quid, & unde sic dicitur? T. 31. num. 94. Pertinet ad legem Dioecesanam Episcoporum, *ibid.*
3. Cathedralicum quid? & unde? T. 39. num. 10. Ad illud tenentur omnes Ecclesie sæculares, num. 11. Non item Regulares, num. 12. Bene tamen sæculares Regularibus incorporatæ, num. 13. Quamvis Cathedralici desuntur à consuetudine loci, n. 14. In qua moneta & quo tempore solvendum sit? n. 13. Cathedralicum prescriptione penitus tolli non potest, *ibid.* & *segg.*

CAUSA.

1. Causæ majores Ecclesie, & Papæ specialiter reservatæ, que? T. 7. num. 3. In causa denegatæ justitiæ supplet Archiepiscopus negligentiam Episcopi, T. 10. num. 29. Que ad hoc requirantur? num. 30. Et an sufficiat quod semel denegata sit justitia? num. 31. Quid juris in causa protractæ justitiæ? num. 32. & 33. Causæ seu negotia quænam delegari possint? T. 29. num. 74. & *segg.* Utrum etiam causæ meri & mixti Imperii possint delegari? num. 78. & *segg.* Causa eadem an possit pluribus simul delegari? num. 111. & *segg.* Vide infra, §. *Delegari & Delegari pluribus.* Causa motiva & impulsiva, respectu obtinendi Rescripti, que? T. 3. num. 183. Si circa eam contingat subreptio, an & quando vitentur Rescripta? num. 182. & *segg.* Causa impulsiva movet ad concedendum effectum, quomodo? num. 190. & 191. Quænam ex pluribus causis allegatis sit concedenda motiva, & que solum impulsiva? num. 195. & 196. Vide infra, §. *Rescriptorum subreptio.* Causæ Civiles mercedum, & miserabilium personarum, que? T. 31. num. 164. Possunt in his Regulares debitores extra Conventum degentes conveniri coram Ordinariis, num. 163.

2. Causa quid? & quomodo differat à lite & questione? d

stione? *T. 1. num. 15.* Causæ celebrem expeditionem requirentes, quæ? *num. 46. & 47.* Causæ modicæ quæ censentur? *num. 50.* In quibus causis locum habeat Judicium Summarium? *num. 41. & 45. ac seqq.* Causa criminalis & merè civilis, & Causa Spiritualis quæ? *num. 64.*

Causarum spiritualium cognitio ad solos Judices Ecclesiasticos pertinet, *num. 65.* Earum cognitioni Judex secularis se immiscere prohibetur sub Censuris, *num. 67.* De causis spiritualibus Laici judicare nequeunt, nec principaliter, nec incidenter, *num. 61.* Vide infra, *ψ. Laici sese.* Causarum spiritualibus connexarum cognitio spectat ad solum Judicem Ecclesiasticum, *num. 73. & seqq.* Idque exemplificatur de Jure Patronatus, ac de Jure Sepulturæ in loco sacro, *num. 73. & 74.* In causis beneficialibus, & spiritualibus, potest minor agere, & respondere in judicio absque Curatore, *num. 163. & 164.* Causarum feudalium, quis sit Judex competens? *num. 118. & seqq.* Vide *ψ. Feudalium.* In causa propria an aliquis possit esse Judex? *num. 204. & seqq. & T. 2. num. 11. & 12.* Causa propria quæ censetur esse? *num. 12.* Causæ advocatio. Vide *Advocatio causæ.* Super causis Ecclesiasticis, ac spiritualibus potest quilibet conveniri coram Papa, seu in Curia Romana, *T. 2. num. 106. & 107.* In causis summaris, seu de plano tractandis, potest procedi tempore feriarum rusticarum, *Tit. 9. num. 44.* Non item in feriis sacris, & repentinis, *num. 46.* Causa illa prius est tractanda, à cuius decisione dependet altera, *T. 10. num. 4.* Idque exemplificatur, *num. 5. 6. & seqq.* Quid agendum, si causa principalis, & incidens sint tractandæ coram diversis Judicibus? *num. 20. & seqq.* In causis summaris, ubi agitur de rebus modicis, sufficit semiplena probatio, *T. 19. num. 64.* Secus in causis gravioribus, *num. 65.* Causæ continententes dicuntur tripliciter, & quomodo? *T. 2. num. 144.* Continentia causarum regulariter non debet dividi, *num. 145. & seqq.* Vide infra, *ψ. Continentia Causarum.*

2. Causæ mixti fori, quæ? *T. 2. num. 151.* Aliæ sunt civiles, aliæ criminales, *num. 152.* Inter causas mixti fori recentiorum contractus inter laicos initi, ac Juramento confirmati, dummodo non agatur de valore juramenti, *num. 152.* Item postulatione restitutionis in integrum ab Ecclesia contra Laicum petita, *num. 153.* Item causæ viduarum, Pupillarum, & aliarum miserabilium personarum; sed in tribus duntaxat casibus, & quibus? *num. 154. & seqq.* Causa dotis an sit mixti fori? *num. 157.* Causæ criminales mixti fori, quæ? *num. 158.* De factis plerumque crimina sunt mixti fori quoad poenam irrogandam, *ibid.* Excepta hæresis, *n. 159.* Et Simonia, *n. 160.* Et quid de læsione infra dimidium iusti pretii, *n. 161.* Aut quando queritur de valore, & honestate actuum? *n. 162.* Pontus per Judicem secularem super crimine mixti fori, an possit puniri etiam per Judicem Ecclesiasticum, & è contrà? *n. 163. & 164.* Causis in criminalibus criminaliter intentatis nunquam recipiuntur testes ante litem contestatam, pro insittenda futura accusatione, *T. 6. num. 24. & 25.* Secus, quando agitur de crimine solum civiliter, *num. 25.* In causis criminalibus an sit præstandum juramentum calumniæ? *T. 7. num. 21. & seqq.* In criminalibus licitum est accusatore corrumperè, & quomodo? *n. 25.* In causis etiam criminalibus, solet Reo juridicè interrogando antea imponi juramentum de veritate dicenda, *T. 18. num. 164.* An in causis criminalibus gravioribus, seu capitalibus, Reus sub gravi obligatione teneatur fateri veritatem? *num. 167. & seqq.* Vide infra, *Reus an judici.*

In causis criminalibus criminaliter motis indistinctè requiruntur probationes apertissimæ, ac testes carentes omni suspitione, vel macula, *T. 20. n. 61.* An in his testes singulares singulariter administrativa probent? *n. 307. & seqq.* Aut testes sint cogendi ad perhibendum testimonium? *T. 21. n. 17. & seqq.* In causis criminalibus an & quo sensu sententia non transeat in rem judicatam? *T. 27. n. 126. & 127.* Causæ civiles arduæ, magnique præjudicii quæ? *T. 20. n. 81.* Hæc æquiparantur causis criminalibus, & cur? *ibid.* Causæ modicæ, & causæ magnæ, seu arduæ quæ? *T. 24. n. 187.* In causis arduis, magnique præjudicii an possit deferri juramentum necessarium, seu in supplementum? *n. 186. 188. & seqq.* In causis civilibus an probent testes singulares singularitate, *T. 20. n. 297. & seqq.* Vide infra, *ψ. Testes singulares.* In causis civilibus an testes sint cogendi ad perhibendum testimonium? *T. 21. n. 17.* In ipsi plures præsumptiones possunt conjungi ad faciendam plenam probationem, &c. *T. 23. num. 75. & 76.* Secus in causis criminalibus, *n. 77.* Causa appellationis est alia à prima instantia, & cur? *T. 7. n. 19.* Solvitur instantia contra hoc, *n. 20.* In quibus causis juramentum calumniæ sit præstandum? *n. 21. & seqq.* Vide supra, *ψ. Calumniæ juramentum.* Causa famosa quæ? *T. 24. n. 217.* In causa famosa non deferitur juramentum in supplementum, *ibid.* Causa sponsalium censetur gravis, & cur? *n. 220.* An in eadem deferendum sit juramentum in supplementum? *ibid.* Istud non deferitur in causis spiritualibus, v. g. Matrimoniali, Monachatis, Beneficiali, *n. 219.* In quibus causis possit, vel non possit deferri juramentum liti decisorium? *num. 204. & seqq. V. ψ. Juramentum liti Decisorium.* Causæ favorabiles quæ? *T. 12. n. 46.* In his non est melior conditio possidentis, *ibid.* Causæ favorabiles, quæ? *T. 19. n. 83.* Pro his ferenda est sententia datâ omnimodâ æqualitate probationum, *n. 83.* Causa possessionis quæ? *n. 70.* Vide infra, *ψ. Possessio,* & *ψ. Proprietatis.* Causa possessionis an sit præmittenda causæ proprietatis? *T. 12. n. 246. & seqq.* An utraque coram eodem Judice sit tractanda, & terminanda? *n. 248. & seqq.* Causa possessionis rei spiritualis, an possit tractari per Judicem secularem? *nu. 257. & seqq.* Causa possessionis & proprietatis, an & quando possit cumulari? *num. 264. & seqq.* Vide infra, *ψ. Possessionis causæ.* Causa propria quæ? *T. 20. num. 188.* In causa propria an aliquis possit esse testis? *nu. 186. & seqq.* Vide infra, *ψ. Testis in causa propria.* Causa illa in qua agitur de peccato carnis ad obtinendum divortium, vel separationem matrimonii nulliter contracti, non est criminalis, sed quasi mixta inter civilem & criminalem, *T. 23. nu. 63.* Causa petendi, an necessariò sit exprimenda in Libello? *T. 3. num. 10. & seqq.* Potest distingui duplex causa petendi, proxima & remota, *num. 13. V. ψ. Libellus.*

3. Causa cessante, cessat effectus, *T. 27. nu. 53.* Causæ piæ nomine quæ veniant? *T. 25. num. 66. & T. 26. num. 137.* An & à quo mutari possint? *T. 26. num. 800. & seqq.*

4. Causa dissolvendi sponsalia. Vide *Dissolutio sponsaliorum:* vel, *T. 1. §. 7. & 8. num. 202. & seqq. & num. 242. & seqq.* Causa gravis & urgens qualiter requiratur, ut Episcopus dispensare valeat super impedimentis Matrimonii pro foro interno? *A. numer. 47. & seqq.* Qualis censetur esse talis causa? *numer. 53.* Causæ ob quas Episcopus dispensare potest ex speciali facultate non sunt confundendæ cum causis dispensandi pro foro conscientia, *A. numer. 68.* Non quævis causa, ob quam dispensare solet Papa, sufficit ad hoc, ut Episcopus Jure ordinario dispensare valeat super im-

CEDERE.

3. Cedere bonis suis quinam & quando debeant? *T. 13. n. 5. & seqq.* Cedere & venire in diem quid sit? *T. 26. n. 680.*

CELEBRATIO.

3. Celebratio Missæ regulari debet juxta decretum Urbani VIII. citatum, *T. 41. num. 30.* Et Clementis XI. citatum, *n. 5.* Reliqua vide in verbo, *Missæ Sacrificium.*

CENSURA.

2. Censuræ Ecclesiasticæ absolute prolata executionem secum trahunt, *T. 28. n. 212. & 213.* In Censuris Ecclesiasticis absolute prolatis appellatio non sortitur effectum suspensionum, *ibid.* Secus si appellatur à Censura solum comminata, vel lata sub conditione, si ante hujus eventum appellatur, *n. 214.*

5. Censura Ecclesiastica quid, & quotuplex? *Tit. 39. n. 2. & seqq. & n. 533.* Est poena spiritualis, *num. 4.* Medicinalis, *n. 5.* Quæ non nisi à potestate Ecclesiasticæ imponi potest, *n. 6.* Est triplex, videlicet, Excommunicatio, suspensio, & interdictum, *num. 44.* Quævis harum alia est à Jure, alia ab homine, alia lata, alia ferendæ sententiæ, *n. 45.* Censuram ferre cui, ex qua causa, & contra quos competat? *T. 39. n. 7. & seqq.* Recensentur in specie, quibus competit potestas ferendi Censuram? *ibid.* Excommunicatio major, & alia Censura gravis non infligitur, nisi propter peccatum mortale, *n. 9.* Externam, *n. 10.* Contra præceptum Ecclesiasticum, *n. 11.* Cum aliqua contumacia commissam, *n. 12. & seqq.* In quo consistat hæc contumacia? *num. 14.* Censura solis Christianis, non verò infidelibus, *num. 15.* Rerè verò hæreticis infligi potest, *num. 16.* Censurandi debent esse rationis capaces, *num. 17.* Et Jurisdictioni Censuranti subiecti, *num. 18.* Reges, & Imperatores ab Episcopis censura ligari non valent, *num. 20.* Censura ut incurratur, qualiter prærequiritur monitio? *T. 39. nu. 21. & seqq.* Nulla requiritur ad incurrandam Censuram à Jure, vel Decreto generaliter latam, *ibid. & num. seqq.* Rerè tamen citatio ad hoc, ut Reus se defendere possit, *num. 23.* Ad intelligendam Excommunicationem ab homine prærequiritur monitio tria, *num. 24.* In scriptis facta & Excommunicatione intimata, vel publicè affixa, *num. 25.* Idem est de Excommunicatione à Jure lata ferendæ sententiæ, *num. 26.* Nisi delictum, & contumacia essent notoriæ, *num. 27.* Suspensio & interdictum aliquando sine monitione imponuntur, *num. 28.* Censuræ à poena incurrendæ, an & qualis excuset ignorantiam, vel alia causa? *Tit. 39. num. 29. & seqq.* Excusat probabilis facti ignorantia, *ibid. & Juris, num. 30. & seqq.* Doctrina præctica ad propositum, *num. 32.* Excusat etiam metus gravis, *num. 33.* Nisi violatio legis cederet in damnum boni publici, aut contemptum legis, vel potestatis Ecclesiasticæ, *num. 34.* Censura etiam jam lata non incurritur, si censurans caret jurisdictione, *num. 35.* Vel eam impeditam habet per propriam Censuram, vel appellationem, *num. 36.* Vel si deest defectus ordinis substantialis aut citationis, *num. 37.* Vel si deest iusta causa ferendi Censuram quæ deficere potest, quia vel deest quidem non tamen probata habetur, *num. 38.* Vel deest & tamen probatur in foro externo, *numero 40.* Innocens censuratus, v. g. Excommunicatus, qualiter pro utroque foro habere se possit & debeat? *num. 41. & seqq.* Censuræ absolute. Vide *Absolute à Censuris.* Censurarum præsertim Excommunicationis Judex. Vide *Judex Censurarum.* Censuram latam, vel comminatam an impediatur,

d 2 vel

impedimento occulto, *num. 143.* Rerè verò sufficit ad dispensandum ex privilegio, vel speciali facultate, *n. 144.* Enarrantur impedimenta super quibus Episcopus vi speciali facultatis dispensare valet ex quavis causa rationabili, *n. 145.* Causæ ob quas Papa dispensare potest & solet, *A. nu. 69. & seqq.* Sunt prærogativæ Dignitatis Regiæ, vel principalis, *ibid.* Item conservatio familiæ, & ut bona maneant in eadem, *num. 70.* Excellentia meritorum, *n. 71.* Extinctio liti de re magni momenti, *n. 72.* Gravis inimicitia, *n. 73.* Confirmatio, vel conservatio Pacis, *n. 74.* Evitatio scandali, *n. 75.* Angustia loci quando, & ubi censetur adesse, *n. 76. & seqq.* Defectus dotis competentis, *nu. 81.* Quando censetur adesse defectus competentis dotis? *n. 83. & seqq.* Alia causa est ætas mulieris vigesimum quartum annum excedentis, *n. 92. & seqq.* Item Copula habita, & qualis? *n. 94.* Locus ad litus maris, *n. 96.* Matrimonium jam contractum, *n. 97.* Tandem est causa generalis dicta, *ex certis rationabilibus causis, n. 98.* Non ob quamvis ex dictis super quovis impedimento cum quovis dispensat Papa, sed servat proportionem, *n. 89. & seqq.* Causæ dispensandi super impedimento consanguinitatis & affinitatis; Vide *Consanguinitatis & affinitatis impedimentum dispensando quis & quando tollere possit?* Causa dispensandi alia est motiva, alia finalis, alia impulsiva tantum; quenam viat dispensationem? *A. nu. 204. & seqq.* Causa dispensandi quando verificari debeant? *A. n. 217. & seqq.* Non est necesse causam allegatam veram esse, vel exillere tempore quo fit supplicatio, *n. 218. & seqq.* Nec quo expediuntur litteræ dispensationis, *n. 220.* Sed sufficit, & requiritur eam verificari tempore, quo delegatus litteras dispensationis exequitur, *n. 221. & seqq.* Facta semel dispensatione non requiritur ut causa adhuc duret, dum contrahitur matrimonium, *n. 227. & seqq.*

5. Causæ, & Tituli excusantes à Simonia & poenis ejus, ac Restitutione Simoniacè acceptorum, *T. 3. n. 203. & seqq.* Causæ excusantes à Censura quælibet, *T. 39. n. 29. & seqq.* Causæ excusantes ab excommunicatione eum qui percussit Clericum, vel violentas manus ei injicit, *n. 117. & seqq.* Causæ & Causæ, vi quorum licet cum excommunicatis vitandis communicationem habere, sunt plures, *T. 39. n. 150. & seqq.* Velluti utilitas temporalis, & spiritualis tam excommunicati, quam communicantis, *n. 151.* Lex Matrimonii vi cuius uxor cum viro excommunicato, & hic cum ea communicare potest, uti prius, *n. 152.* Item subiectio, vi cuius proles cum Parentibus excommunicatis, & subditis cum superioribus, ac reciprocè communicare valent, *num. 153.* Ignorantia tam Juris quam facti, *num. 154.* Necessitas tam excommunicati, quam communicantis, *n. 155.*

R. J. Causa commissa censetur etiam commissa requisita ad eam, *C. II. R. XLII. n. 6.* Causæ piæ, & aliæ favorabiles actori, *legati, ibid. R. XI. nu. 10. 11. & 12.* Causæ piæ favor in legatis, *ibid. R. LXXXIII. num. 4.*

CAUTIO.

2. Cautio ubi in Jure requiritur, qualis esse debeat? *Tit. 14. num. 97.* Actor contumax non est amplius audiendus, nisi præter restitutas expensas etiam præstet cautionem de comparando in termino citationis, *num. 96.* Et qualis debeat esse hæc cautio? *num. 97.*

3. Cautio quid? & quotuplex? Alia simplex, & quæ? *T. 21. num. 92.* Alia idonea, seu sufficiens, quæ dividitur in satisfactoriam, & pignoratitiam, *num. 94. & seqq.* Cautio juratoria quid? & quando fiat? *num. 95.*

vel suspendat appellatio? T. 39. num. 245. Centuram violantes, præsertim Clerici. Vide *Violantes Centuram*.

R. J. Centuræ patiuntur conditionem de futuro, C. II. R. L. num. 14.

CENSUS.

3. Censuræ variæ accipiuntur, T. 39. num. 2. Ecclesiasticus quid? num. 3. & quotuplex? n. 4. Quam & quam imponere possint censuram Ecclesiasticam? n. 5. & seqq.

5. Censuræ quid, & quotuplex? T. 29. n. 126. & seq. Re. ensentur variæ species Censuræ, n. 129. & seqq. Censuræ in quo differat à mutuo? n. 146. Censuræ realis, consignationis emptione constituitur, licet & ab usura immunitis est, T. 19. n. 137. & seqq. Redimibilis ex parte venditoris omni iure licitus est, num. 139. Redimibilis verò ex utraque parte, sicut & perpetuo irredimibilis iure naturali quidem licitus, n. 140. & seqq. Humano verò prohibitus est, n. 142. Nisi adit consuetudo in contrarium, ut in Germania, n. 143. Censuræ realis ut sit licita requiruntur certæ conditiones iure naturæ, & quæ? T. 19. n. 148. & seqq. Item aliquæ iure humano, & quæ? num. 152. Bulla Pii V. certas conditiones ad Censuram requirens, n. 153. Quæ omnes obligant, n. 154. Ubi recepta & per consuetudinem abrogata non est, num. 155. Uti in Gallia, Germania, Belgio, n. 156. Censuræ Personalis iure naturæ licita est, T. 19. n. 157. & seqq. Non item iure humano, num. 160. Differentia inter Censuram Realem & Personalem, n. 159.

CERTUS, CERTIORATIO.

3. Certus qui est, certiorari ulterius non debet, T. 38. num. 90.

R. J. Certus qui esse dicatur? C. II. R. XXXI. n. 2. Certus qui est, eum certiorari ulterius non oportet, *ibid.* n. 4. Certioratio quando requiritur? *ibid.* num. 8. & c.

CHARITAS, CHARITATIVUM.

4. Charitas incipit ab ego, T. 8. n. 7.

1. Charitativum subsidium spectat ad Legem Diocesanam Episcopi, T. 31. num. 104. An ad illud præstandum teneantur Monasteria? *ibid.*

CHARTUSIANI.

3. Chartusianorum origo, T. 31. n. 54.

CHIROGRAPHUM.

1. Chirographum reddens debitori suo, censetur tacite debitum remittere, secus, si reddat ei pignus, & cur? T. 35. n. 13.

CHIRURGIA.

3. Chirurgiam exercere quomodo Clericis prohibetur, T. 50. num. 16. & num. 22.

CHOREA.

3. Choreas ducere, & spectare prohibentur Clerici, T. 1. num. 142.

CHORUS.

3. Chorus Regularium quando fit de Clausura? T. 35. num. 27.

CHRISMA.

1. Chrisma quid, & ubi adhibeatur? T. 16. num. 25. Chrisma an sit de essentia Sacramenti Confirmationis? num. 20. & 21. *ac seqq.* Quid agendum, si in conferendo Confirmationis Sacramento, per erro-

GENERALE

rem non Chrisma, sed oleum adhibeatur? n. 19. & seqq. An sit iterandum Sacramentum extremæ unctionis, si per errorem Chrisma pro oleo infirmorum adhibeatur? num. 24. 28. & seqq.

3. Chrisma ad usus profanos, & temerarios applicari non debet, T. 44. num. 1.

CHRISTIANI, CHRISTUS.

1. Christiani Catholicici qui? T. 1. num. 42. Christiani in servitute Turcicam abducti, à nobis reputantur liberi, T. 18. num. 12. De facto capti in Bello inter Christianos gesto, non amplius efficiuntur servi, & cur? num. 10.

Christus à tota Trinitate communiter est incarnatus, T. 1. num. 13. & seqq. Christus Jesus idem ipse sacerdos est & sacrificium, n. 130. & seqq. Christus in ultima Coena se ipsum comedit, *ibid.* Est sacerdos, num. 131. Et principalis offerens novæ legis sacrificium, num. 132. Christo adhuc viventi lancea latus fuit apertus, n. 232. Et reprobat opinio contraria, & cur? *ibid.*

3. Christianorum duo sunt genera, & quæ? T. 1. n. 3.

CISTERCIENSIS.

3. Cisterciensis ordinis initium, T. 31. num. 45.

CITATIO, CITATUS.

1. Citatio quid? T. 3. num. 42. Alia est juris, alia hominis, n. 43. Publica & Edictalis, num. 44. Privata seu personalis, n. 45. Simplex & peremptoria, n. 46. Generalis, ac specialis, & quid? n. 47. Ad legitimam citationem tria requiruntur, num. 48. & seqq. Nempè Mandatum Judicis de citando, n. 49. Executio commissæ nuncio citationis, n. 50. Et relatio nuncii de citatione à se peracta, referenda in acta, n. 51. An sit credendum nuncio afferenti, se ex Judicis mandato citare? n. 52. Quid si nuncius afferat se citasse, & Reus neget se citatum fuisse? n. 53. & 54. In Citatione, seu in Citatorio generatim facta debent exprimi, n. 55. & seqq. Nomen Judicis citantis, n. 56. Nomen & cognomen Rei, seu citati, n. 57. Nomen & cognomen actoris, nisi Judex procedat ex officio, n. 58. & 59. Et causa ob quam quis citatur, n. 60. An una cum citatione sit necesse, vel saltem consilium transmittere Reo tenorem libelli? n. 61. Debet in Citatorio etiam exprimi locus iudicii, n. 62. Ac dies, sive terminus comparandi in iudicio, n. 63. Non item certa diei hora, n. 64. Et qua diei hora tunc citatus venire teneatur? n. 66. Citatio est necessaria quoad absentem, n. 67. Estque fundamentum iudicii, n. 68. Ac spectat ad naturalem defensionem, estque juris naturalis, & Divini, *ibid.* Quoad præsentem non requiritur alia citatio, n. 69. Solvuntur Jura, ubi absens & non citatus, videtur per Papam condemnatus, n. 70. & 71. Pro faciendâ citatione non debet quis intrare domum Rei ipso invito, n. 80. Si evidenter constat de crimine, & quod nulla Reo possit competere defensio, non requiritur alia citatio, n. 72. Secus, ubi absenti potest competere aliqua defensio, n. 73. Citatio realis super capturam personæ, in quibus casibus fieri possit? n. 83. & seqq. In causis criminalibus non potest regulariter quis capi à privato, n. 88. Nisi id fiat circa deprehensum in flagranti crimine &c. atque intentione ipsum præsentandi Judici, n. 89. Graviter delinquens potest capi auctoritate Judicis, imò & de domo sua invitatus extrahi, n. 90. Et quid in criminibus levioribus? Vel ubi solum venit imponenda poena pecuniaria? n. 91. Capi nemo debet ex abrupto, & nullis præcedentibus iudicis de commisso per eum delicto, n. 92. Qualia indicia ad hoc sufficiant? num. 93. In causis Civilibus citatio realis, seu captura debitoris regulariter locum habet, n. 94. Nisi debitor sit fugitivus, aut de fuga suspectus, n. 95.

litus

RERUM ET VERBORUM.

Itud intelligendum eum de Cleico debitore, num. 96. Ut debitor de fuga suspectus capi possit, quæ requirantur? n. 97. Et quod servetur de Consuetudine? n. 98.

Citatio Edictalis in quibus casibus locum habeat? num. 76. & seqq. Ea non indiffertè sed duntaxat in causa necessitatis permittitur, num. 76. Nec ab ipsa est incipiendum, quando in personam Rei potest fieri executio citationis, num. 77. Citatio edictalis habet locum quando citandus malitiosè se occultat, num. 79. Aut in domo sua manet clausus, ne citetur, num. 80. Item quando locus, ubi quis citandus foret, non potest tuto adiri, num. 81. Et quid si nuncius non intromittatur in Civitatem ad faciendam ibi citationem? num. 82. Citatio edictalis etiam habet locum, quando citandus est vagabundus, num. 83. Et quando contradictor est incertus, n. 84. Et quando in genere citantur omnes, quorum interest, num. 85. Cautela singularis pro emptoribus Castorum, ut publicis Edictis curent citari omnes interesse habentes, num. 86. Modus citandi per Edictum competit solum Judicibus ordinariis, ac per Principem delegatis, n. 87. Citatio an sit litæ exordium? T. 1. num. 17. & seqq. A citatione incipit iudicium quoad certos effectus, puta, quoad perpetuandam jurisdictionem delegatam, num. 20. Et quoad interrompendam præscriptionem merè odiosam in causis civilibus, num. 21. Et in causis criminalibus, num. 22. Iudicium incipit tum à citatione, tum à litis contestatione, sed diversimodè, num. 25. Citatio legitime interposita, inducit præventionem fieri, seu jurisdictionis, T. 2. num. 167. & seqq. Citatio invalida non ardat citationem, nec perpetuat jurisdictionem citatis, num. 170. Ut inducat præventionem fori, debet citatio emanasse auctoritate Judicis, num. 171. Atque ad petitionem partis ubi agitur ad utilitatem privatam, alias feceris, n. 171. & 172. Debet etiam citatio pervenisse ad notitiam citati, num. 173. Citatio realis fortior est verbalis, etiam anteriori, n. 174. Citationis effectus qui? T. 3. num. 99. & seqq. Præcipuus ejus effectus est comparatio, num. 99. & T. 2. n. 31. Citatio peremptoria debet continere clausulam, Peremptorie, & an fieri possit sine causa? T. 3. num. 103. Citatio inducit præventionem inter plures Judices, num. 104. Ac perpetuationem jurisdictionis respectu Delegati, n. 105. Etiam si nondum ante obitum Delegati pervenerit ad notitiam citati, num. 106. Inducit litis pendentiam, postquam tamen ad partem citatam pervenerit, n. 107. Facitque rem litigiosam, num. 108. Interrumpit præscriptionem odiosam, n. 109. Citatio invalida nullum de se producit effectum, num. 110. Convalidatur tamen per comparationem citati, num. 111. Adeo ut nulliter citatus, & comparens, non possit amplius excipere contra nullitatem citationis, n. 112.

Citatio facta die feriato ad non feriatum, an valeat? T. 9. num. 49. & seqq. In citatione triplex actus intervenire solet, & qualis? n. 50. Mandatum Judicis de citando potest fieri diebus feriatis, n. 51. & seqq. Dummodò non fiat à Judice pro Tribunali sedente, num. 53. Citationis executio per Apparitorem non potest fieri die feriato, n. 54. & seqq. Loquendo de feriis facis & repentinis, secus in rusticis, n. 56. Disparitas inter executionem citationis, & mandatum Judicis de ea exequenda, num. 57. & seqq. Citationis executio est actus judicialis, n. 60. Processus ex citatione inchoatus, nequit fieri die feriato, num. 63. Citatio facta die non feriato ad feriatum est invalida, num. 64. & 65. Valet tamen citatio facta cum assignatione termini usque ad talem feriatum, n. 66. & seqq. Citatus ad diem feriatum an teneatur comparere die sequenti? num. 69. Citatio

facta ad diem feriatum ex errore, qui tacite inest, an valeat? n. 70. & 71. Cautela in citatione adhibenda, num. 72. Citatio per Edictum, an in dubio censetur ad notitiam citati pervenisse? T. 14. num. 59. & 60. Si citatus postea moram purgaverit, allegando justam causam absentie, non reputatur contumax, n. 61. & seqq. Ut quis dicatur contumax, requiritur ut sit citatus tribus edictis, vel uno peremptorio, & quomodo? num. 62. & 114. Vide, *Contumax*. Citatio credit tota dies, num. 71. Citationis terminus peremptorius, est quadam sententia interlocutoria, T. 14. num. 74. Hæc transit in rem judicatam, quoad partes, non quoad Judicem, *ibid.* Citatio Actoris contumacis, quomodo fieri debeat? T. 14. n. 82. Præsertim, si sit absens, vel latet? *ibid.* Dicta de citatione Actoris contumaciter absentis, etiam procedunt in citatione Reus contumacis, num. 83. Quale citationum, seu temporis intervallum ad eas de Jure Civili requiritur? n. 85. Et quid spectat iure Canonico, & consuetudine fori Ecclesiastici? *ibid.* Citatio prima vocatur conventionalis; secunda monitoria, & tertia peremptoria, T. 14. num. 108. Tres istæ citationes de Jure Civili debent fieri per intervallum, saltem decem dierum, n. 109. De Jure Canonico intervallum hoc est positum in arbitrio Judicis, num. 110. Dummodò hic terminum illum non nimis restringat, n. 111. Reus in prima citatione contumax, secundò & tertio citandus est, num. 107. & seqq. Utrum Reus, qui tantum fuit contumax in prima citatione, non item in secunda, vel tertia, possit condemnari in expensis per actorem factis tempore primæ citationis? n. 112. An si Reus ad primam citationem dixerit se nolle comparere, denudò sit citandus? num. 115. & seqq. Si Reus citatus veniat intra terminum prorogatum citationis, vel postea, quid proficiat? n. 125. Citatio debet pervenire ad Reum citatum, aut per hunc stetit, quo minus perveniret, ut inducatur litis pendentia, T. 16. n. 5. Et quòd nuncius sufficienter citationem insinuaverit, n. 8. Item quòd Citatio sit apta, num. 9. Qui dolosè facit ne citatio ad ipsum perveniat, habetur pro citato, n. 5. Legitime citati & contumaciter absentes, habentur pro præsentibus, T. 27. num. 58. Citatio, seu alia monitio testis, non requiritur partibus præsentibus, & non contradicentibus, T. 20. num. 417. Citatio partis adversæ regulariter requiritur ad productionem testium, n. 418. & seqq. Exceptis certis casibus, num. 422. & seqq. Citatio illa debet scribi inter acta Judicii, num. 420. Plus operatur monitio Judicis, ut pars adversa compareat, quam citatio nuncii, num. 426. Citatio testium, qui sunt alienæ jurisdictionis, debet expediri per litteras *Mutui compasus*, T. 20. n. 433.

3. Citatio Clericorum non residentium qualis esse debeat? T. 4. n. 22.

R. J. Citatio valet tam subditi in alieno territorio, quam non subditi in suo, C. II. R. XXIII. nu. 2. & 3. R. XLI. n. 2. Citatus etiam ab illegitimo Judice, nisi notorie tali, debet comparere, C. II. R. LX. n. 6.

CLANDESTINA.

4. Clandestina Matrimonia. Vide *Matrimonium clandestinum*. Clandestina matrimonia dupliciter esse dicuntur, & quid Juris de eis? T. 3. num. 2. & seqq. Clandestina sponsalia valent, T. 1. n. 22. R. J. Clandestine facta plerumque sunt suspecta, C. I. R. V. n. 2. Clam quid fieri dicatur? *ibid.*

CLARA.

4. In *Claris* non admittitur interpretatio, A. n. 316. R. J. Clara non admittunt interpretationem, nec vo-

luntatis conjecturam, C. II. R. XLVIII. n. 13. R. XLIX. n. 2.

CLARISSÆ.

3. Clarissarum origo, T. 31. n. 54.

CLAUDUS.

1. Claudus en valeat ordinari? T. 20. n. 15.

CLAVES.

2. Clavibus transfertur rerum possessio, & quando? T. 12. n. 117. & seqq. In dubio præsumitur traditio clavium facta causâ custodiæ, n. 118.

CLAUSULA.

1. Clausula illa, Aliâ etiam declaratione non secutâ, quid operetur? T. 2. num. 227. & 229. Referuntur Jura, in quibus ea apponitur, num. 229. Ea raro locum habet, nu. 227. & seqq. Clausula illa, Vires nolimus obtinere, Nullam obineat firmitatem, &c. quando importet nullitatem ipso Jure? T. 3. n. 94. Sub clausula, Et quidam alii, in Rescripto justitiæ qui comprehenduntur? T. 3. n. 122. Clausula illa, si res ita est, si preces veritate nitantur, in Rescriptis vel apponitur, vel subintelligitur, num. 141. Idem dicendum de Clausula, Salvo jure alterius? n. 142. Clausula, non aliter, denotat formam substantialem in Rescriptis, num. 151. Clausula, Nulla obstante consuetudine contraria, quid operetur? T. 4. n. 52. 54. & n. 184. & seqq. Clausula, Tanquam sedis Apostolicæ Delegatus, & Clausula, Etiam tanquam sedis Apostolicæ Delegatus, quid importet? T. 29. n. 36. & seqq.

2. Clausula salutare solent addi Libello, quæ? T. 3. n. 25. Clausula positionibus addita, salvo Jure imperinentium, & non admittendorum, quid operetur? T. 18. n. 194. Clausula, Confuto, quid importet? T. 19. n. 59. Clausula, sola facti veritate inspecta, quid importet? n. 68. Clausula illa, ut Juxta procedat, sola facti veritate inspecta, plus operatur, quam clausula, summarie, ac de plano, T. 27. nu. 82. Clausula præjudiciales, quæ? T. 30. num. 20. Hæ claudunt oris partibus, & ligant manus Judicis, nisi concedatur oris aperitio contra eas, ibid. Oris aperitio à quo petenda? n. 21.

3. Clausula, non obstante, quod aliud Beneficium obtinere noscaris, quid operetur? T. 5. n. 256. Clausula, ex nunc prout ex tunc, quid operetur? Tit. 6. n. 63. Clausula, motu proprio, tollit subreptionem, T. 8. num. 14. Clausula, amoto quolibet detentore, quid operetur? T. 8. n. 15.

5. Clausula, non obstantibus quibuscumque Privilegiis, quid operetur? T. 33. n. 124. Clausula, non obstantibus Privilegiis sub quacunque forma conceptis, & Clausula, etiam illorum, quorum specialis mentio fieri deberet, quid operetur? T. 33. n. 125.

4. Clausula confirmationibus Privilegiorum insertæ quomodo sint intelligendæ? T. 33. n. 107. & seqq. Et quidem in specie quomodo intelligenda sit Clausula, Quatenus sunt in usu, vel dummodò sint in usu? num. 108. & seqq. Item Clausula, Dummodo SS. Canonibus non adversetur, n. 113. & seqq. Item Clausula, Dummodo Decretis Concilii Tridentini non adversetur, nu. 116. & seqq. Clausula, Dummodò non sint revocata, n. 118.

4. Clausula litterarum Dispensationis Papalis quænam? & quomodo observandæ, & verificandæ pro foro externo super impedimentis Matrimonii? A. n. 302. & seqq. Discretioni tuæ, quomodo intelligenda? n. 314. Quatenus deponita per te omni spe cujuscumque muneris aut præmii etiam sponte oblati, qualiter? n. 316. Si preces veritate nitantur, & si preces veritatis nisi repereris, quomodo differant, & intelli-

genda veniant? n. 323. & seqq. Quid ipsi Nobiles, vel de Nobili genere creati, vel illustres existant, quomodo intelligenda & verificanda? n. 334. Ex honestis familiis, quomodo intelligatur? num. 335. Principalis, vel ex principalioribus populi aut loci, quomodo intelligatur? num. 334. Defectus dotis, quomodo intelligatur? n. 336. Angustia loci, quomodo intelligatur? remissive, n. 337. Intelligitur per eam domicilium originis, ibid. Ab incestus reatu & excessibus hujusmodi absolvas, quomodo intelligenda? num. 340. Imposita eis salutari penitentia, quomodo intelligenda, & adimplenda? n. 341. Et quatenus causa &c. in Judicium deducta fuerit parito judicatio, quomodo intelligenda & adimplenda? nu. 343. & seqq. Dicta mulier diffamata remaneret, gravitate inde scandala possunt verosimiliter exoriri, n. 350. Prolem sulceptam, si qua sit, vel sulcipiendam exinde legitimam decernendo, n. 355. Clausula observanda, & verificanda in litteris dispensationis, in forma pauperum, A. n. 407. Clausula observandæ & verificandæ in litteris dispensationis pro solo foro interno, A. n. 441. & seqq. Discreto viro Confessori, &c. quomodo intelligatur? ibid. & seqq. Discretioni tuæ committimus, quatenus ita est &c. qualiter intelligatur? n. 353. & seqq. quomodo, audita prius Sacramentali Confessione? n. 457. Quomodo, in foro conscientie tantum? num. 459. Quomodo, sublata occasione? n. 462. Quomodo, in juncta et gravi penitentia? n. 464. Quomodo, à quibusvis sententiis &c. absolvas? n. 468. Quomodo, dicta muliere de nullitate prioris consensu certiorata? nu. 472. Quomodo, secretò contrahere? num. 473. Quomodo, Prolem sulceptam legitimam decernendo, &c. n. 474. Quomodo, super his nullis testibus requisitis? num. 481. Quomodo, præsentibus lantatis? n. 482. Neque lateri relictus, num. 484. Quomodo, Quod si restitueris, nihil suffragetur? num. 486. Quomodo, gratis ubique? n. 487.

4. Clausula, parito judicio, quid importet? T. 19. num. 243.

CLAUSURA.

3. Clausura Monasterii quid? T. 35. num. 26. Et quæ veniant ejus nomine? nu. 27. Clausura Monialium quoad egressum, n. 28. Moniales gravissimè prohibent egredi et monasterio, ibid. Incendium tamen, & morbus communitati periculosus, sunt causa egrediendi, n. 29. Sicuti & aliæ causæ his similes, num. 30. & seqq. Infirmitas uni tantum Moniali periculosa, est causa egrediendi, num. 32. & seqq. Illatio practica de Balneis, num. 35. Causam egrediendi est Clausura approbare & licentiam dare pertinet ad Episcopum, n. 36. Etiam in Monasteriis exemptis, num. 37. Clausura Monialium quoad ingressum, num. 38. Etiam ingredi nemo potest, ibid. Exceptis infantibus, non item adultis amentibus, n. 39. Dissuadetur infantium admittio ad clausuram, nu. 40. Puellæ possunt educationis causa clausuram ingredi cum certis conditionibus, n. 41. Ac etiam Regiæ personæ, n. 42. & seqq. Cum comitatu honesto solito, nu. 44. Quænam personæ in tali Comitatu admitti possint? n. 45. & seqq. Est attendenda Consuetudo loci, ac Monasterii, num. 46. Præsertim in Personis extraneis ad comitatum non pertinentibus, num. 47. Quid Joris, si plures Personæ Principes simul ingrediuntur clausuram, nu. 49. Monitum pro superioribus, num. 50. Fundatores non possunt ingredi clausuram, n. 51. In personis non privilegiatis requiritur moralis necessitas ad ingrediendum, n. 52. Enumerantur plures similes necessitates, nu. 53. & seqq. Confessorii Monialium in quibus casibus possint ingredi? n. 55. Et ibidem

ibidem celebrare Missam, n. 56. Ad ingrediendam clausuram requiritur licentia Superioris, n. 57. & cujus? ibid. Debet esse in scriptis obnta, nu. 58. Nisi calidè repentina necessitas, num. 59. Vel calidè ordinarius Medici, Chirurgi, &c. num. 60. Episcopus & Superioris nec alius licentiam dare, nec ipsi valent intrare clausuram extra casum necessitatis, num. 61. & seqq. Inter casus necessarios est causa visitandi, non item inducendi Novitiam, vel electiones celebrandi, num. 63. & seqq. Licet ingrediens, quamdiu in clausura manere possit? nu. 65. Circa clausuram Monialium potest attendi consuetudo, quæ tamen si incipit esse præjudiciosa, debet tolli per Episcopum, num. 66. Ac Superiores ordinis, Quomodo? nu. 67. Clausura Monasterii virorum in quo consistat? num. 68. Religiosus sine licentia Superioris expressa vel interpretativa non potest exire à Monasterio, num. 68. & seqq. Exiens sine licentia non peccat mortaliter, num. 69. Mulier Monasterium virorum prætextu privilegii ingredi, vel in illud admitti non potest, num. 71. Mulier quævis etiam absque prætextu privilegii ingrediens Monasterium virorum, peccat, & penas incurrit, n. 72. & seqq. Excepto casu Processionis, sepulture, vel officii Divini, nu. 74. Excipiuntur etiam Principes Personæ, num. 78. Quando peccent Religiosi comitando illicitè ingretras mulieres, vel cum eis confabulando? n. 78.

CLERICATUS, CLERICUS, CLERUS.

1. Clerici Beneficarii quinam teneantur facere professionem fidei? T. 1. num. 156. & seqq. Debitam fidei professionem facere omittentes, qualiter peccent? num. 188. & 189. Qualiter ipsi fructus non faciant suos? num. 190. An hæc poena procedat de Distributionibus quotidianis? nu. 191. & 192. Poena ista non procedit de fructibus duorum primorum mensium, sed de fructibus postea primùm decurrendis, n. 192. Et hoc etiam postea Beneficarius emittat professionem fidei, nu. 194. An Beneficarius non faciens debitam professionem fidei, teneatur restituere fructus sui Beneficii ante omnem Judicis sententiam? num. 195. & seqq. Clericus Beneficarius omittentibus professionem fidei, non suffragatur possessio Beneficii, & qualiter? n. 199. & seqq. Nec defenduntur Regula, De annuali possessione, &c. nu. 101. & seqq. Quibus teneatur applicare fructus Beneficii ob intermissam fidei professionem non acquisitos? num. 205. & seqq. Omittentes Horas Canonicas teneatur ad restitutionem fructuum ante sententiam declaratoriam Judicis, num. 235. & seqq. Clerici an obligentur legibus Civilibus, & statutis sæcularibus? T. 2. num. 290. & seqq. Præsertim quæ nominatim disponunt de Ecclesiis, rebusque Ecclesiasticis? num. 290. 291. Etiam in eorum favore, & commo dum, n. 292. & seqq. Clerici an teneantur legibus & statutis Laicorum, quæ aliquid generaliter præcipiunt, aut prohibent, nec statui Clericali præjudicant? num. 300. & seqq. Statutum sæculare taxans justum pretium frumenti, &c. obligat Clericos, & qua ratione? num. 304. Quid dicendum de Edicto prohibente extractionem frumenti à Regno, & hujusmodi? num. 305. & 306. Clerici an possint compelli ad talium statutorum Sæcularium observantiam, & à quo? n. 309. Consilium optimum, exemplo S. Caroli Borromæi, in talibus casibus practicandum, num. 310. Differentia inter statutum Laicorum, quod specificè disponit de Clericis, seu Ecclesiis, & quod generaliter procedit, num. 311.

1. Clerici sunt membra Republicæ, specialiter tamen privilegiata, T. 2. num. 313. & 317. Ad Clericos extenduntur Leges sæculares de contractibus, si sint

favorabiles, sedis, si sunt præjudiciales, num. 315. & seqq. Hæc distinctio declarat exemplo Pupilli, ac Servi, num. 316. Ad Clericos extenduntur Leges Corpori Juris Civili insertæ, disponentes circa contractus &c. si Sacris Canonibus non contrariantur, num. 320. An pariter extendantur ad Clericos Statuta inferiorum Laicorum circa contractus, num. 322. Sententia negativa est communis, ac tenenda, num. 324. ac seqq. Dantur nihilominus certi casus, in quibus statuta Laicorum extenduntur ad Clericos, vel hos efficiunt, num. 328. Et qui sint illi casus? num. 329. usque ad 350. Clericus quando agit contra Laicum in foro Civili, debet servare in præparatorio judicii statuta Laicorum, Tit. 2. num. 335. Tale tamen statutum non afficit Clericum directè, sed solum indirectè, num. 336. Clericus si vult uti Statuto Laicali pro se, tenetur illud etiam admittere contra se, num. 337. & seqq. Clericus etiam volens, non potest in Judicium Laicum consentire, num. 315. Clericus quandoque habendus est jure Laici, nu. 341. Ut accidit in Clerico Negotiatore, vel si non alio jure pascere potest, nisi Civico, ibid. Clericus an teneatur Statuto Laicali irritante contractum factum absque Cerato solemnitate? n. 342. & seqq. Clericus non Episcopus ut exerceat ea, quæ sunt Ordinis Episcopalis, nequit consuetudine etiam immemorabili acquiriti, T. 4. n. 81. Bene tamen potest hoc fieri ex concessione Papæ, & quæ ratio disparitatis? num. 82. Omnes Clerici Episcopis inferiores possunt eligi, T. 5. num. 52. & seqq. Clericus magis tenetur obedire Episcopo, quam Principi sæculari contrarium præcipienti, T. 33. num. 33. Majoritas inter Clericos consideratur ex quinque causis, & quibus? num. 3. & seqq.

Clerici utrum possint postulare, seu agere Advocatum ad lites? T. 37. num. 15. & seqq. Saltem pro foro Ecclesiæ, num. 17. Et quid, si quis sit sacerdos? num. 18. & 19. Clerici pro se aut Ecclesia sua, & pro miserabilibus personis, possunt advocatum agere etiam in foro sæculari, n. 19. In causis criminalibus tamen, ubi agitur de poena sanguinis, Clericus omnino ablineat à postulando, nu. 21. Etiam ex parte Rei & ad ejus defensionem, n. 22. Clericus non potest contra Ecclesiam, in qua Beneficium habet, pro extraneis Advocatus, vel Procurator existere, alioquin spoliat Beneficio, nu. 23. Clerici in suis bonis patrimonialibus non gaudent Beneficio restitutionis in integrum, bene tamen Ecclesia, & quæ ratio disparitatis? T. 41. num. 32. & 33. Eodem Privilegio gaudent bona Clericorum & Ecclesiarum, quomodo intelligendum? num. 34. Vide infra y. Restituere in integrum. Clerico minoris renunciatione Beneficii Ecclesiastici graviter læso, an danda sit restitutio in integrum? num. 83. & seqq. Clericus ille an indigeat nova Collatione Beneficii, ad quod restituitur? num. 88. Clerici peregrini non sunt admittendi ad Divina celebranda sine Commendatitibus sui ordinarii, T. 22. num. 3. Explicatur c. 1. de Clerici. peregrin. requirens ad hoc quinque Episcoporum sigilla, num. 4. Si Clericus casualiter amiserit litteras Testimoniales, non sufficit sola oblatio juramenti de sua Ordinatione, num. 5. Quomodo in tali casu probanda sit ordinatio Clerici? n. 6. & 7. Titul. 22. De Clericis peregrinis, qua ratione differat à Titulo penultimo Libri secundi Decretalium qui inscribitur, De Clericis peregrinantis? num. 1.

Clerus non comprehenditur nomine Populi in materia odiosa, T. 2. n. 318.

2. Clericatum, vel Statum Monachalem suscipiens, an circa antè gesta gaudeat Privilegio fori? T. 2. num. 262. & seqq. Re adhuc integra gaudet is privilegio fori,

fori, n. 262. Si res non amplius est integra, variant Doctores, eisque opus distinctione, n. 263. & seq. Super Clericali malefactoris per Judicem Laicum capiti, & dicentia se esse Clericum, quis sit Judex competens? num. 273. & seq. Cognitio hujus causae pertinet ad Judicem Ecclesiasticum, num. 274. Vocato tamen Judice seculari, vel alio cujus interest, n. 275. Quid, si constet malefactorem illum esse Clericum? num. 277. Vel is fuit deprehensus in habitu Clericali? num. 278. & 279. Quaestio Clericalis est praesudicialis, n. 276.

2. Clericus de omni crimine debet coram Judice Ecclesiastico conveniri, non coram Laico, T. 1. num. 83. & seqq. Etiam si Clericus esset Calumniator in accusando Laicum coram Judice seculari, num. 84. & 85. Sed est coram Judice Ecclesiastico conveniendus, ab eoque puniendus, num. 85. Nec valet consuetudo contraria, etiam immemorialis, n. 86. Ex commissione tamen Papae possit Laicus esse Judex in causa criminali Clericorum, num. 87. Clericus coram Judice seculari convictus, aut confessus, idcirco a suo Episcopo condemnari, aut puniri non potest, num. 88. Habet tamen ejusmodi confessio quosdam alios effectus non judiciales, & quales? num. 89. Judex Ecclesiasticus, coram quo Clericus delinquens conveniri debet, est proprius ejus Episcopus, num. 90. & seqq. Episcopus proprius Clerici conveniendi, censetur quis pluribus modis, n. 92. & seqq. Clerici Ecclesiarum Cathedralium, & Collegiarum, in prima instantia coram Episcopo sunt conveniendi, n. 97. Nisi habeant speciale privilegium, aut consuetudinem in contrarium, num. 98. Clericus quando in loco Beneficii possit conveniri? n. 93. & 94. Si Beneficium requirit personalem residentiam, tunc Clericus censetur ibi domicilium contraxisse, n. 94. Clericus una cum Laico delinquens, privative convenitur coram Judice Ecclesiastico, n. 100.

Clericus criminofum, quando Judex Ecclesiasticus possit tradere Curiae seculari? T. 1. nu. 107. & seq. Contra illum sunt observandi quatuor gradus peccatorum, num. 108. Alius est ordo procedendi contra Clericum, quando poena incipit a crimine, alius, quando a centumacia, num. 109. Probabilis est, quod Clericus ob nullum crimen possit tradi Curiae seculari, nisi in casu incorrigibilitatis, aliique specialiter exceptis, num. 110. & seqq. Referuntur casus speciales, in quibus Clerici criminosi statim traduntur Curiae seculari, num. 112. & 113. Clerico an possit Dominus feudi auferre feudum ob crimen, de quo per Judicem Ecclesiasticum est condemnatus? num. 140. Vide *feudalium*. Clericus minoris potest in causis beneficialibus & spiritualibus agere, ac respondere in judicio absque Curatore, num. 163. Secus si est minor quatuordecim annis, n. 154. Quid Juris, quando Clericus in una Dioecesi habens Beneficium, committit in alia crimen dignum privatione ejus? T. 2. nu. 48. & seqq. Expenditur intellectus, c. *Postulasti*, de foro comp. nu. 49. & 50. Titulus beneficii inhareat officibus Clerici, num. 51. Clerici nequeunt in se prorogare jurisdictionem Judicis Ecclesiastici, absque consensu proprii Episcopi, T. 2. num. 139. Nec jurisdictionem Laici, etiam de consensu Episcopi, num. 140. Ut Clerici possint in se prorogare jurisdictionem Judicis, non sui, quae requirantur? num. 141. Clericus diffamans nequit conveniri coram Judice Laico, num. 180. Clericus privilegium fori an & quo jure competat? num. 186. & seqq. Clericorum nomine, qui hic comprehenduntur? num. 188. & seq. Etiam Monachi, Regulares, Moniales, ac Novitii gaudent privilegio fori, num. 190. Novitius grave crimen committens, coram Judice Ecclesiastico

conveniendus est, num. 191. Et quid si dimisso habitu redeat in seculum, num. 192. Quo jure Clericus competat privilegium fori, variant Doctores, num. 193. Refertur, ac probatur sententia volens, exemptionem Clericorum esse de Jure duntaxat humano, n. 194. & seqq. Et auctores qui eam tenent, allegantur, num. 200. Refertur ac multipliciter probatur sententia asserens, exemptionem Clericorum esse de Jure Divino, quin & naturali, nu. 201. & seqq. Eadem sententia confirmatur per textus Juris Canonici aperte dicentes, exemptionem Clericorum personalem esse de Jure Divino, num. 208. & seqq. Sicut & exemptionem Ecclesiarum, rerumque Ecclesiasticarum, sive immunitatem realem, num. 211. & seqq. Certum est, quod Clerici, Ecclesiae, bonaque Ecclesiastica, Jure Divino gaudent privilegio fori, quoad ea, quae sunt verè spiritualia, &c. n. 218. & 219. Probabilis est, quod etiam in temporalibus Jure Divino eximantur, n. 220. Solvuntur rationes oppositae sententiae, n. 221. & seqq. Clerici de agris, ac possessionibus, solvunt onera realia, T. 2. nu. 226. Quid de aliis tributis? num. 227. Privilegia circa Clericorum exemptionem non sunt nisi juris declaratio, n. 228. Clericorum exemptionem potuit Ecclesia, seu Papa limitare, & cur? num. 229. An etiam ipsam possit omnino tollere? n. 232. & seqq. Vide *Privilegium fori*. Clericorum statum suscipiens, an circa antea gesta gaudeat privilegio fori? n. 262. & seqq. Clericorum bona privata, & patrimonialia praeribuntur tempore ordinario, T. 2. nu. 167. Clericus nequit renunciare privilegio fori, T. 2. nu. 242. Utrum consuetudine possit, ut Clerici coram Judice seculari conveniantur? n. 240. & 241. Privilegium fori Clericorum non est beneficium personale, num. 244. Clericus an in nulla proflua causa coram Judice seculari conveniri possit? n. 249. & seqq. Clericus actor debet Laicum convenire coram Judice suo seculari, num. 249. Regula de privilegio fori Clericorum plures patitur fallentias, num. 251. & seqq. Nempe in causis feudalibus, n. 251. In Clericis conjugatis & quando? num. 252. In Clericis Minoritatis, nullam ex requisitis conditionem habentibus, num. 253. In Clericis historiam exercentibus, num. 254. In Clerico ter admonito, & incorrigibili, n. 255. In Clericis crimen assassinii committentibus, num. 256. In Clericis qui se immiscuit enormitatibus, num. 257. & 258. Ac in nonnullis aliis casibus, n. 259. Clerici nequeunt privilegio Clericali renunciare verbo, bene tamen facto, n. 260. Seu non expresse, bene tamen tacite, ac Juris ministerio, num. 261. Clericus Actor an possit reconveniri a Reo Laico coram Judice seculari? T. 4. num. 20. & seqq. Vide *Reconventio Clerici*.

Clerici an sint admittendi ad testificandum contra Laicos? T. 2. nu. 168. & seqq. Non admittuntur ad testimonium contra Laicos in causa criminali, num. 168. Etiam si non agatur de imponenda Laico criminoso poena sanguinis, quamvis nonnulli contrarium teneant, n. 169. Ubi agitur ad poenam sanguinis itrogandam, nullo modo potest Clericus esse testis, num. 170. Ne quidem in criminibus exceptis, *ibid.* Etiam si protestetur, se nolle deponere ad causam sanguinis, num. 171. Clericus potest testificari in causa Criminali pro Laico, seu ad ejus defensam, T. 2. n. 173. Item quando Laicus accusatur de crimine coram Judice Ecclesiastico, n. 174. Et ubi veritas haberi non potest, nec agitur ad poenam sanguinis, n. 175. In hisce casibus Clerici ad testificandum non possunt cogi per Judicem secularem, num. 176. Sed Episcopus debet examinare Clericum, num. 177. An tale examen Clerici contra Laicum possit fieri, jubente Episcopo, per Judicem

Judicem secularem? nu. 178. Clericus potest contra Laicum in causis civilibus ferre testimonium, *ibid.* Sicut & quando de crimine solum agitur civiliter, *ibid.* Clericus ratione ordinis est testis magis idoneus, quam Laicus, nu. 180. & 181. Clerici non possunt esse testes in instrumentis secularium, *can. Quoniam*, 14. q. 2. & quomodo istud intelligendum sit? num. 182. & seq. Stante rigore Juris, validum est testimonium Clerici, vel Monachi, in causis civilibus Laicorum sine licentia Superiorum, num. 185. Clericorum accusatio proprie tendit ad degradationem, vel Depositionem ab ordine, T. 2. nu. 163. Criminaliter agitur contra Clericum, quando agitur ad Degradationem, vel Depositionem ab ordine, *ibid.* Civiliter verò, quando agitur ad restitutionem rei alicujus, vel ad privationem Beneficii, num. 164. Clerici an possint esse testes in causa propria Ecclesiae? num. 197. & seqq. Affirmatur, dummodo aliud non obstat, n. 197. Etiam istud intelligendum de Clericis Regularibus, num. 198. Idque exemplificatur in donatione, vel legato facti Ecclesiae, num. 199. Atque in Canonibus, qui possunt esse testes in causa sui Capituli, num. 200. Et de illis quae sunt gesta in Capitulo, num. 201. Consuetudo non solvendi Episcopo quartam Decimarum, & hujusmodi potest probari per Rectores vicinarum Ecclesiarum, num. 202. Potestque unus Canonicus esse testis in causa sui Canonici, num. 203. Ex causa rationabili quandoque impeditur Clericus testificari in causa suae Ecclesiae, ut si est excommunicatus &c. num. 204. Vel quando in tali casu constitutus est Actor, aut Respondens, num. 205. Refertur nequeunt testificari de causa suae Ecclesiae, quando commodum inde proveniens est singulorum, num. 206. Hinc Canonici non est testis idoneus in causa suae Praebendae, num. 207. Et Praelatus Ecclesiae non Collegiatæ, nequit esse testis in causa ipsius Ecclesiae, num. 208. Loquendo de causis criminalibus, possunt quidem Clerici in causa suae Ecclesiae testificari contra Praelatum, nu. 209. Vel contra Conclericum suum ab alio accusatum, *ibid.* Non verò contra extraneum in favorem Ecclesiae, num. 209. & 210. Clerici seu Sacerdotes, atque persona Ecclesiastica, si producantur in testes coram seculari Judice, non jurant, neque deponunt coram eo, sed coram Episcopo, T. 2. nu. 507. Clerici connumerantur inter personas egregias, num. 505. Clerici in causa sanguinis, & certis aliis casibus, non coguntur testificari, T. 2. nu. 37. Clericus ab alio invocatus, an possit compelli ad ferendum testimonium contra suam Ecclesiam? num. 38. & seqq. Clericus in sacris est prohibitus, officium Notariatus exercere in causis profanis, non tamen redditur instrumentum invalidum, si fecit atque, *Tit. 22. num. 264.* Statuta de Clericis peregrinantibus ad sedem Apostolicam, T. 2. nu. 2.

3. Clericorum nomen unde? T. 1. nu. 2. Et qui sint? num. 3. Nomen eorum bifariam accipitur, & quomodo? num. 10. In materia favorabilis nomine Clericorum veniunt infimi & summi, etiam Monachi & moniales, num. 11. & seqq. In materia odiosa nomine Clericorum non veniunt Episcopi, num. 14. & seqq. Neque Canonici & alii in dignitate constituti, num. 18. Neque Religiosi utriusque sexus, nisi exprimentur, num. 19. Eremitae an & quando veniant nomine Clericorum, num. 20. & seqq. Clericorum Dignitas, T. 1. num. 4. Clericus est dignitas & honor, num. 4. Clerici merito specialibus privilegiis & praerogativis supra Laicos honorantur, num. 5. Sunt Patres & Magistri populi, imo Regum & Principum, num. 6. Eorum

Anacleti Reiffenstuel Repertorium.

dignitati nulla secularis est similis, num. 7. Clericorum honestas vitae debet esse exterior & interior, T. 1. num. 30. Debent in utroque antecellere Laicos, num. 31. & seqq. tenentur castè vivere, num. 38. Non tantum ex voto castitatis, sed etiam ex virtute Religionis, num. 41. Si sunt in Majoribus constituti, num. 40. Non item si in minoribus, num. 30. Non possunt alloqui Moniales, num. 43. Nec accedere Monasteria eorum, num. 44. & seqq. Tenentur abstinere à Crapula, & ebrietatibus, sub gravibus poenis, num. 48. & seq. Non possunt ingredi Tabernas Cauponarias edendi & bibendi causa, extra itineris necessitatem, num. 53. Debent esse alieni ab avaritia, num. 54. Nec queunt exercere negotia vel commercia secularia, numer. 56. Neque ludere aleis, vel taxillis, num. 57. Tenentur bona superflua erogare in causas pias, num. 60. Atque servare hospitalitatem, num. 61. Obligatio Clericorum deferendi habitum & tonsuram, conerant Clericos in sacris constitutos, T. 1. num. 69. & seq. Et quando Minoritas? *ibid.* & num. 69. Minoritas non gaudet Privilegio fori, nisi habeat unam ex conditionibus à Tridentino praescriptis, num. 70. Sufficit quilibet ex praescriptis, num. 76. & seqq. Contra Minoritas potest procedere Episcopus semper, num. 73. Clerici Minoritatis gaudent semper Privilegio Canonis, num. 80. Differentia inter Privilegium fori & Canonis, num. 82. Tonsuram portare Clerici quomodo olim debuerint, & modo debent? num. 84. Non possunt nutrire comam, num. 87. & seqq. Neque gestare comam fistulam, seu perucam, praeterim in missa, num. 90. & seqq. Refertur Decretum Innocentii XII. Promulgatum in Dioecesi Frisingensi, num. 93. Quis in hoc dispensare valeat? num. 92. Clericorum habitus quoad qualitatem & poenas, eum non deferentium, qualem habitum Jura praescribant, & prohibeant Clericis? T. 1. num. 94. & seqq. Clericorum habitus non debet esse nimium longus, nec brevis, num. 95. Sed Talaris, num. 96. Debet esse non nimium pomposus, nec sordidus, sed inter utrumque medius, num. 99. Juxta consuetudinem locorum, num. 100. Non potest esse rubeus, sed inter viridibus, variatis, virgatis, partitis, &c. num. 101. & 103. Limitatur in Cardinalibus & quibusdam Episcopis, n. 102. Clerici non possunt uti fransis, sellis, pectoralibus, Calcariis deauratis, &c. num. 104. Clericorum poena non deferentium habitum & Tonsuram juxta praescriptum Canonum, quae? num. 105. & seqq. Causae & casus excusantes à poenis, num. 111. & seq. Clerici prohibentur gestare arma, exercere negotiationes, & Ludos Theatralis, num. 118. & seq. Portantes arma Excommunicationi subjacent, *ibid.* Eorum arma sunt orationes, num. 119. Ex justa causa Clerici possunt portare arma, num. 122. & seq. Clericus Minoritas operam dans militiae excluditur à Clericatu, censetur renuntiare beneficio, num. 124. Clerici non possunt exercere officia vel commercia secularia, num. 126. Maxime inhonesta, & quae sint talia? num. 147. Possunt tamen honesto artificio, & agricultura victum sibi conquirere, n. 130. Non item negotiatione, num. 133. & seq. Hanc exercentes peccant, *ibid.* Admoniti non cessantes perduunt Privilegium fori, num. 136. & seqq. Clerici non possunt exercere ludos Theatralis inhonestos, nec eisdem interesse, num. 140. & seqq. Bene tamen ludis seu representationibus sacris, num. 141. Non possunt mimis, jocularibus, & histrionibus intendere, nec spectaculis ut pompis interesse, num. 142. Debent vitare convivia, nec queunt choreas ducere, *ibid.* Joculariorum

e

artem

artem exercens qualiter puniatur Clericus? num. 143. Prohibetur larvas demonum anteferre, n. 144. Clerici quoad cohabitationem cum mulieribus, T. 2. num. 2. & seqq. Omnis suspecta cohabitatio cum mulieribus Clericis est interdicta, num. 2. & 3. Non tantum in domo propria, sed & aliena, num. 4. Possunt tamen rei domesticæ gratia domi habere mulierem non suspectam, num. 6. Et qualem, *ibid.* Non tamen debet esse solus cum sola, aut in tenebris, num. 9. Saltem extrâ casum necessitatis, num. 10. Graviter prohibetur Clericis Concubina, num. 19. Crimen concubinitus publici, quando, & qualem inducat poenam pro Clericis? *ibid.*

Clericorum concubiniarum & fornicantium poenæ, Tit. 2. num. 23. Concubinitus eorum occultus in iudicio externo non habet vindictam, num. 24. Notorius punitur poena depositionis, num. 25. Quam tamen Iudex potest mitigare, num. 26. Concubinitus cum Clerico, non plene notorio, & cum femina ejus quomodo procedendum? num. 27. & seqq. Clerici de concubinitu suspecti quomodo iudicandi & puniendi? num. 30. & seqq. Quamvis omni modo sint adigendi ad dimittendas concubinas, tamen cogi non possunt ad eas abjunctas, repelluntur ab ordinum promotione, sunt pauperes, ac miseri, omnibusque ludibrio ac scandalo, num. 46. & seqq. Clerici fornicarii poena quæ? num. 48. & seqq. An & quando debeat præmitti triplex monitio, antequam Clericus fornicarius, vel concubiniarius puniatur? num. 55. Clerici conjugati possunt esse in Minoribus constituti, Tit. 3. num. 2. Non item in Majoribus, num. 3. & cur? num. 4. & seqq. Clerici Graeci in sacris constituti licite non contrahunt matrimonium, licite tamen in antea contracto manent, num. 8. Minores Clerici contrahendo matrimonium perdunt Beneficium, num. 9. Et quomodo? *ibid.* Aliud est de contrahentibus sponsalia, num. 13. & 16. Clericus Beneficiarius contractu matrimonii perditum non amplius recuperat post mortem mulieris, vel si hæc religionem ingreditur, num. 14. Clerici invalidè contrahentes matrimonium an perdant Beneficium? num. 17. & seqq. Clericorum conjugatorum privilegia, ordines, & Beneficia, T. 3. num. 22. Clerici Minoritæ conjugati gaudent privilegio Canonis & fori, *ibid.* Dummodò habeant conditiones tres requisitas, & quas? num. 23. Conjugati non gaudent privilegio fori quoad personam, nisi in criminalibus, num. 25. Unde in civilibus possunt conveniri coram Iudice seculari, num. 26. Et ab eo incarcerationi pro debito civili, num. 27. Neque gaudent ullo alio privilegio Clericali, numer. 28. & 43. Clericus conjugatus an, & quando ad ultiores ordines promoveri valeat? num. 30. & seqq. Clerici conjugati an possint habere Beneficium Ecclesiasticum? num. 41. & seqq. Vel pensionem? num. 44. Clericorum Beneficiatorum Residentiæ. Vide Residentia. Clericorum simplex Beneficium habentium Residentia an, & quomodo obliget? Tit. 4. num. 133. Clerici honeste sustentatio. Vide Sustentatio. Clerici an, & de quibus bonis testari valeant? Vide Testamentum. Clerici habent dominium suorum honorum patrimonialium, industrialium, & parsonialium, ac etiam Ecclesiasticorum necessariorum, T. 5. num. 13. & seqq. Non item Ecclesiasticorum superfluatorum, num. 22. & seqq.

Clericorum bona. Vide Bona, & Peculium. Clericorum obligatio erogandi bona superflua Eccle-

siastica in causas pias. Vide Bona Ecclesiastica. Clericorum in bona ab intestato quis succedat? Tit. 27. num. 61. & seqq. Clerici ægrotantes, vel debilitati nequeunt privari Beneficio aut fructibus ejus, Tit. 6. num. 2. & 3. Etiam si propria causa in morbum incidierint, numer. 4. Dummodò sani residere consueverint, numer. 5. Canonici ob infirmitatem abentes non tenentur inservire per substitutum, numer. 6. Nec Beneficiati supplere Missas infirmitatis causâ neglectas ad breve tempus, numer. 7. Nisi aliud habeant litteræ fundationis, numer. 8. Vel specialis Ecclesiæ Constitutio, aut Consuetudo, numer. 9. Episcopi, & alii Clerici Beneficiati obligati ad celebrationem certarum Missarum pati debent substitutionem Coadjutoris, num. 17. Si eorum infirmitas incurabilis est, vel perpetua, numer. 18. Secus, si sit temporalis, *ibid.* Beneficio etiam ob morbum perpetuum non possunt privari, numer. 19. & seqq. Perpetuè infirmi an possint promoveri ad ordines, & in susceptis ministrare? remissivè, numer. 21. Clericorum ægrotantium Coadjutores. Vide Coadjutor. Clerici non possunt, nec debent se immiscere secularibus negotiis, & quibus? Tit. 50. numer. 1. & seqq.

3. Clerici seculares gaudent asylo, non item Religiosi, contra Superiores suos, T. 49. num. 57. & seqq. Clerici tam seculares, quam Regulares & bona eorum cuncta gaudent immunitate reali, & personali, Tit. 49. numer. 232. & seqq. Suntque exempti ab omnibus exactionibus, oneribus, ac tributis, num. 327. & seqq. Clerici an, & quando possunt sibi jubere? T. 22. num. 28. Clerici & Monachis prohibuitur exercere negotium seculare, & quale? T. 50. num. 2. & seqq. Agere officium Tabellionis, num. 5. & seqq. Audire jus civile, vel Medicinam, num. 8. Negotiari, numer. 11. Tractare causam sanguinis, dicere sententiam sanguinis, item interelle, & quomodo? num. 12. & seqq. Esse Duces militum, num. 15. Exercere Chirurgiam, & quomodo? num. 16. & seqq. Poenæ Clericorum exercentium aliquod ex præfatis, num. 17. & seqq.

5. Clericus Cenuram violans. Vide Violantes Cenuram. Clerici medicinam vel Chirurgiam exercentes, sunt irregulares, si inde mors sequatur, Tit. 12. num. 200. Non item, si ex illorum venatione sequitur, num. 201. Clericus ordinem exercens, quem non habet. Vide Ordinem exercens. Clericus percussor. Vide Percussor. Clericum percutientes, vel manum violentam eidem injicientes, Quinam, & quando ab eadem Excommunicatione Canonis incurrant? T. 39. num. 105. & seqq. Item quinam, & quando ab eadem Excommunicatione immunes sint? num. 117. & seqq. Clerici non possunt accusare criminaliter, T. 12. num. 88. Nec esse testes in causa criminali coram Iudice Laico, num. 106. Clericus per saltum promotus. Vide Ordinatus. Clericus venator. Vide Venator.

R. J. Clerici de bonis intuitu Ecclesiæ acquisitis quomodo possint inter vivos disponere, C. II. R. LXXXIV. n. Clerici fendantarii propter feuda secularia præstant homagium propriè tale, C. I. R. XI. num. 6. Clerici non residentes non percipiunt fructus C. II. R. LV. numer. 10. Clerici non possunt habere plura beneficia, nec unum titulo Beneficii, alterum ut Commendam perpetuam, C. II. R. LXXXIV. numer. 6. Clerici non veniunt nomine populi in odiosis, bene verò in favorabilibus, R. XV. numer. 17. Clericorum appellatio non veniunt Episcopi, Præla-

Prælati, Canonici, Religiosi, in odiosis, bene verò in favorabilibus, *ibid.* num. 18. Clericorum lascivè viventium poenæ C. II. R. XXXI. num. 15. & 16. Clericum volentem, vel consentientem percipientem nihilominus excommunicatur, *ibid.* R. XXVII. n. 6. Clericus Chirurgiam exercens, secuta morte, est irregularis, *ibid.* R. XIX. num. 4.

COACTIO.

I. Coactio duplex, absoluta, & conditionalis, T. 40. n. 11. Gestæ per coactionem absolutam, ipso jure sunt irrita, n. 10. & 13.

COADJUTOR.

3. Coadjutor & Coadjutoria quid? Tit. 6. num. 22. Coadjutor propriè non dicitur Prælati, seu Recitor Ecclesiæ, num. 23. Qualem habeat curam animarum? num. 24. Coadjutoria alia est perpetua, alia temporalis, num. 26. Differentia inter utramque, num. 27. Coadjutor debet habere requisitas qualitates ad officium, num. 28. Episcopo datus qualis esse debeat? & cuius ætatis? nu. 29. & seqq. Ex quibus causis detur Adjutor? num. 31. Quando detur ob senium? num. 32. Vel imperitiam? num. 33. Quare detur? num. 34. Clericus propter Coadjutoriam non excusatur à residentia, num. 35. Nec Coadjutor propter residentiam Coadjuti, num. 36. Coadjutor perpetuus, non nisi à Papa dari potest, num. 37. Etiam temporalis non nisi à Papa vel Episcopo dari potest, num. 39. & seqq. Episcopi à cura remoti, vel dementes, an, & quomodo unum, vel plures Coadjutores assumere possint, vel teneantur? num. 41. & seqq. Episcopus compos rationis non potest cogi à Capitulo ad Coadjutoriam assumendum, num. 45. Beneficiatus Episcopo inferioribus Coadjutoriam quis det? num. 46. Officium Coadjutoris quale? num. 47. & seqq. Simpliciter datus potest omnia, quæ pollet principalis, num. 49. Nisi quid in Jure specialiter sit exceptum, num. 50. & seqq. Simpliciter datus an, & quomodo possit conferre Beneficia? num. 52. & seqq. Coadjutor debet moderatè sustentari ex bonis Ecclesiæ, cuius Prælati datur, num. 55. Quid si bona Ecclesiæ pro Coadjutore & Coadjuto non sufficiant? num. 56. & seqq. Coadjutoris temporalis officium expirat morte quacunque, num. 59. Vel cessante impedimento adjuti, num. 60. Coadjutor debet reddere rationem gestæ Coadjutoriæ, num. 61. Coadjutoris perpetui officium non expirat morte Coadjuti, num. 62. & seqq. Coadjutoris electio requirit duas partes Capituli, T. 11. num. 32.

CODICILLUS, CODICILLARIS.

3. Codicillus quid? Tit. 26. num. 707. Ad quid serviat? num. 709. Requiritur ad illum quinque testes, & qui? num. 710. & seqq. In Codicillis parentum inter liberos & ad pias causas sufficiunt duo testes, num. 712. Codicillum facere potest omnis qui valet testari, & quomodo? num. 713. & seqq. Potest quis plures facere Codicillos, num. 715. Dispositio volentis testari, non valet ut Codicillus, si non habet clausulam Codicillarem, nu. 716. Nisi fiat inter liberos, vel ad causam piam, num. 717. Codicillaris clausula quid? & quotuplex? Tit. 26. num. 718. Facit quòd, testamento nullo, debeant præstari Legata, num. 719. Ac restitui tota hæreditas per modum fideicommissi, hæredi instituto, num. 720. & seqq. Vi clausule Codicillaris potest Anacleii Reiffensuel Repertorium.

hæres institutus agere vel ex testamento, vel in vim Codicilli, num. 722. Ad effectum clausule Codicillaris requiruntur solemnitates Codicilli, nu. 723. & seqq. Refertur clausula in Bavaria præcipuè usitata, Quidquid in vacuo testamenti spatio, vel in separata charta adjecto, volo ut valeat, ac si ab initio testamento fuisset infernum, numer. 726. & seqq. Refertur clausula inutilis, num. 729.

COEMETERIUM.

3. Coemeterium potest esse ab Ecclesiis remotum, T. 28. numer. 5. Coemeterium consecratur, pollicetur, & reconciliatur eodem modo, quo Ecclesia, T. 40. num. 29. Polluta Ecclesia pollicetur Coemeterium, sed non è contra, num. 30. Coemeteria gaudent iisdem privilegiis, ac Ecclesiæ, T. 49. num. 11.

COGNATI, COGNATIO.

2. Cognati & agnati qui, & quomodo differant? T. 21. nu. 31. Uique ad tertium gradum non possunt compelli ad testificandum contra suos consanguineos, num. 30. Fallit, quando veritas aliter haberi nequit, num. 34. & 35. Estque differentia inter agnatos & affines, & inter Parentes & liberos quoad hoc, num. 33. Vide Consanguinei.

3. Cognati & agnati qui? T. 20. n. 81.

4. Cognati & agnati, quid, & quomodo differant? T. 14. n. 6.

Cognatio legalis quid, & quotuplex? T. 12. num. 4. & seqq. Est triplex, Paternitas, nempe, num. 5. Fraternitas, num. 6. Inter quos hæc veritetur? *ibid.* Et affinitas legalis, num. 9. Cognatio legalis etiam ex simplici seu minus perfecta adoptione oritur, num. 10. Cognatio naturalis quid? & quotuplex? & quando causet impedimentum? Vide Consanguinitas quomodo differat ab agnatione.

Cognatio spiritualis quid, & unde? T. 11. num. 2. Non amplius oritur ex Catechismo, num. 3. Est solo Jure Ecclesiastico introducta, num. 4. & seqq. Olim triplex erat, Paternitas nempe, Compatrietas, & fraternitas, num. 6. & seqq. Hodie est restricta, num. 9. Et tantum datur inter personas à Concilio Tridentino specificatas, videlicet ex Baptismo, num. 10. Confirmatione, num. 11. Doctrina practica inter quas personas non veretur cognatio spiritualis, num. 12. Ex Baptismo invalide collato, num. 13. & seqq. Nisi parens in necessitate baptisaret, num. 13. Si unus tantum Patrinus, vel unus & una designati Baptismo assistunt, contrahunt cognationem spirituales, num. 16. Secus si solis assistunt excomoniis, numer. 17. Quid si Baptismus iteratur? num. 18. Prohibitum est plures adhibere patrinus quam duos, unum nempe & unam, num. 19. Si plures quam fuerint designati, teneant infantem, soli designati contrahunt cognationem, numer. 20. Si verò plures, quam duo fuerint designati, omnes eam contrahunt, num. 21. Etiam in privato Baptismo contrahitur cognatio spiritualis, num. 22. Per Procuratorem tenens infantem contrahit cognationem, non ipse Procurator, numer. 23. Ut cognatio contrahatur ex Baptismo, vel Confirmatione, requiritur ut Sacramentum sit validum, numer. 24. Ut Patrinus sit designatus à Parentibus, num. 25. Et baptisandum, vel confirmandum teneat, & quomodo? num. 26. Ut Patrinus in Confirmatione sit prius ipse confirmatus, n. 27. & in baptisate ipso